

LIGJ
Nr. 42/2026

PËR LIRINË E VENDOSJES DHE OFRIMIT TË SHËRBIMEVE
NË REPUBLIKËN E SHQIPËRISË¹

Në mbështetje të neneve 78 dhe 83, pika 1, të Kushtetutës, me propozimin e Këshillit të Ministrave,

KUVENDI
I REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

VENDOSI:

KREU I
DISPOZITA TË PËRGJITHSHME

Neni 1
Qëllimi i ligjit

1. Ky ligj përcakton dispozitat e përgjithshme që lehtësojnë ushtrimin e lirisë së vendosjes nga ofruesit e shërbimeve dhe lirinë e ofrimit të shërbimeve ndërkufitare, duke siguruar një cilësi të lartë të shërbimeve.

2. Ky ligj nuk rregullon:

a) liberalizimin e shërbimeve me interes të përgjithshëm ekonomik, të rezervuara për subjekte publike ose private;

b) privatizimin e subjekteve publike që ofrojnë shërbime.

3. Ky ligj nuk rregullon heqjen e monopoleve në ofrimin e shërbimeve dhe as ndihmat e dhëna nga shteti, të cilat rregullohen nga legjislacioni për ndihmën shtetërore, në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian. Ky ligj nuk cenon lirinë e shtetit për të përcaktuar në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian se cilat shërbime konsiderohen me interes të përgjithshëm ekonomik, mënyrën e organizimit dhe të financimit të tyre, si dhe detyrimet specifike që u vendosen këtyre shërbimeve.

4. Ky ligj nuk cenon masat e marra në nivel kombëtar, në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian, për mbrojtjen ose promovimin e diversitetit kulturor dhe gjuhësor ose të pluralizmit të medias.

5. Ky ligj nuk cenon rregullat e së drejtës penale. Autoritetet kompetente nuk mund të kufizojnë lirinë e ofrimit të shërbimeve duke zbatuar dispozita penale që rregullojnë ose ndikojnë posaçërisht në hyrjen në një veprimtari shërbimi ose ushtrimin e saj në kundërshtim me këtë ligj dhe me të drejtën e Bashkimit Evropian.

6. Ky ligj nuk cenon legjislacionin e punës, përfshirë çdo dispozitë ligjore ose kontraktore për kushtet e punësimit, kushtet e punës dhe marrëdhëniet ndërmjet punëdhënësit dhe punëmarrësit, si dhe rregullat për shëndetin e sigurinë në punë. Po kështu, ky ligj nuk cenon legjislacionin për sigurimet shoqërore, të cilat zbatohen në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian.

7. Ky ligj nuk cenon ushtrimin e të drejtave themelore dhe të së drejtës për të negociuar, për të lidhur e për të zbatuar marrëveshje kolektive dhe për të ndërmarrë veprime sindikale në përputhje me ligjin dhe me të drejtën e Bashkimit Evropian.

Neni 2
Fusha e zbatimit

¹ Ky ligj është përafruar plotësisht me direktivën 2006/123/KE të Parlamentit Evropian dhe të Këshillit, të datës 12 dhjetor 2006, “Për shërbimet në tregun e brendshëm” Celex: 32006L0123, Fletorja Zyrtare e Bashkimit Evropian, seria L 376, datë 27.12.2006, faqe 36–68.

1. Ky ligj zbatohet për të gjitha shërbimet që ofrohen nga ofrues të vendosur në Republikën e Shqipërisë ose në një shtet anëtar të Bashkimit Evropian, me përjashtim të:

- a) shërbimeve joekonomike me interes të përgjithshëm;
- b) shërbimeve financiare të tilla si: shërbimet bankare, shërbime kreditimi, sigurimi dhe risigurimi, pensionet profesionale ose personale, letrat me vlerë, fondet e investimeve, pagesat dhe këshillimi për investime, përfshirë shërbimet financiare sipas përkufizimit të këtij ligji;
- c) shërbimeve dhe rrjeteve të komunikimeve elektronike, si dhe pajisjeve dhe shërbimeve të lidhura me to, vetëm për ato çështje që rregullohen nga legjislacioni për komunikimet elektronike dhe mbrojtjen e të dhënave personale, në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian;
- ç) shërbimeve në fushën e transportit, duke përfshirë transportin rrugor, hekurudhor, detar, shërbimet portuale dhe transportin ajror, në përputhje me përcaktimet e së drejtës së Bashkimit Evropian;
- d) shërbimeve të agjencive të punësimit të përkohshëm;
- dh) shërbimeve të kujdesit shëndetësor, pavarësisht mënyrës së organizimit dhe financimit të tyre, apo faktit nëse ofrohen nga subjekte publike ose private;
- e) shërbimeve audiovizive, përfshirë shërbimet kinematografike, pavarësisht mënyrës së prodhimit, shpërndarjes apo transmetimit të tyre, si dhe transmetimet radiofonike;
- ë) aktivitetet të lojërave të fatit që përfshijnë vënien e një basti me vlerë monetare në lojëra të fatit, duke përfshirë lotaritë, lojërat e fatit në kazino dhe transaksionet e basteve;
- f) aktivitetet që lidhen me ushtrimin e autoritetit zyrtar sipas së drejtës së Bashkimit Evropian;
- g) shërbimeve sociale sipas përkufizimit në ligjin nr. 121/2016, “Për shërbimet e kujdesit shoqëror në Republikën e Shqipërisë”, i ndryshuar, shërbimeve që lidhen me strehimin social, kujdesin për fëmijët dhe mbështetjen e familjeve dhe personave që janë në nevojë të përhershme ose të përkohshme, të cilat ofrohen nga shteti nga ofrues të mandatuar nga shteti ose nga organizata bamirëse të njohura si të tilla nga shteti;
- gj) shërbimeve private të sigurisë;
- h) shërbimeve të ofruara nga noterët apo përmbauesit, të emëruar me një akt të autoritetit kompetent.

2. Ky ligj nuk zbatohet në fushën e tatimeve.

Neni 3

Marrëdhënia me legjislacionin e posaçëm

1. Kur ndonjë dispozitë e këtij ligji bie në kundërshtim me dispozitat e legjislacionit të posaçëm, që rregullon aspekte të veçanta të hyrjes në një veprimtari shërbimi ose ushtrimit të saj në sektorë ose profesione specifike, zbatohen dispozitat e legjislacionit të posaçëm. Ky parim zbatohet ndër të tjera për legjislacionin në fushat që lidhen me:

- a) transferimin e përkohshëm të punëmarrësve në kuadër të ofrimit të shërbimeve;
- b) koordinimin e sistemeve të sigurimeve shoqërore për personat e punësuar, të vetëpunësuar dhe anëtarët e familjes së tyre;
- c) shërbimet e transmetimit audioviziv;
- ç) njohjen e kualifikimeve profesionale.

Ky ligj dhe legjislacioni i posaçëm zbatohen në mënyrë plotësuese, përveç rasteve të konfliktit, kur përparësi kanë rregullat e posaçme, në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian.

2. Ky ligj nuk zbatohet për rregullat e së drejtës ndërkombëtare private, në veçanti ato që përcaktojnë ligjin e zbatueshëm për detyrimet kontraktore dhe jashtëkontraktore, duke përfshirë ato që garantojnë mbrojtjen e konsumatorëve sipas legjislacionit përkatës.

3. Dispozitat e këtij ligji zbatohen në përputhje me parimet e lirisë së vendosjes dhe të lirisë së ofrimit të shërbimeve sipas së drejtës së Bashkimit Evropian.

Neni 4

Përkufizime

Në kuptim të këtij ligji, termit e mëposhtëm kanë këto kuptime:

1. “Arsye madhore të lidhura me interesin publik” janë arsyet e njohura si të tilla nga jurisprudenca e Gjykatës së Drejtësisë së Bashkimit Evropian.

Në kuptim të këtij ligji, këto arsye përfshijnë, ndër të tjera, rendin publik, sigurinë publike, shëndetin publik, mbrojtjen e konsumatorëve dhe të përfituesve të shërbimeve, mbrojtjen dhe mirëqenien sociale të punonjësve, ruajtjen e ekuilibrit financiar të sistemit të sigurimeve shoqërore, parandalimin e mashtrimit dhe të konkurrencës së pandershme, mbrojtjen e mjedisit dhe të mjedisit urban, përfshirë planifikimin urban e territorial, mbrojtjen e kreditorëve, garantimin e administrimit të drejtë të drejtësisë, sigurinë rrugore, mbrojtjen e pronësisë intelektuale, objektivat e politikës sociale e kulturore, si dhe ruajtjen e trashëgimisë kombëtare historike e artistike. Kjo listë nuk është shteruese dhe nuk përfshin arsye të natyrës thjesht ekonomike, të tilla si mbrojtja e konkurrencës, siguri i fitimeve të subjekteve ekonomike, ruajtja e strukturës së tregut apo të të ardhurave fiskale.

2. “Autoritet kompetent” është çdo organ ose autoritet që ka rol mbikëqyrës apo rregullator në një veprimtari shërbimi, përfshirë, veçanërisht, organet administrative, gjykatat kur veprojnë si të tilla, organet profesionale dhe shoqatat ose organizatat e tjera profesionale, të cilat në ushtrim të autonomisë së tyre ligjore rregullojnë në mënyrë kolektive hyrjen në një veprimtari shërbimi ose ushtrimin e saj.

3. “Komision” është Komisioni Evropian.

4. “Komunikim tregtar” është çdo formë komunikimi, e drejtpërdrejtë apo e tërthortë, që ka për qëllim të promovojë mallrat, shërbimet apo imazhin e një sipërmarrjeje, organizate ose personi të angazhuar në një veprimtari tregtare, industriale, zejtare apo në ushtrimin e një profesioni të rregulluar. Nuk përbëjnë komunikim tregtar në kuptim të këtij ligji:

a) informacioni që mundëson aksesin e drejtpërdrejtë në veprimtarinë e një sipërmarrjeje, organizate apo personi, si emri i *domain*-it në internet apo adresa e postës elektronike;

b) komunikimi lidhur me mallrat, shërbimet, imazhin e një sipërmarrjeje, organizate apo personi, i ofruar në mënyrë të pavarur dhe pa kundërshtim.

5. “Kriter” është çdo detyrim, ndalim, kusht ose kufizim, i përcaktuar në dispozitat e legjislationit në fuqi, në akte nënligjore ose akte administrative, ose që rrjedh nga praktika gjyqësore, praktika administrative, rregullat e organeve profesionale, si dhe nga rregullat e përbashkëta të shoqatave ose organizatave të tjera profesionale, të miratuara në ushtrimin e autonomisë së tyre ligjore. Rregullat e përcaktuara në marrëveshjet kolektive të negociuara nga partnerët socialë nuk konsiderohen si kritere në kuptim të këtij ligji.

6. “Legjislacion sektorial” është legjislacioni, përfshirë ligje, vendime, rregullore, udhëzime dhe çdo akt tjetër ligjor apo nënligjor, si dhe rregullat e parashikuara sipas akteve të urdhrave ose organizatave profesionale, që rregullojnë ushtrimin e veprimtarive në një sektor të caktuar.

7. “Ministria” është ministria që mbulon çështjet e ekonomisë dhe të tregtisë.

8. “Ofrues” është çdo person fizik, shtetas i Republikës së Shqipërisë, i një shteti anëtar të Bashkimit Evropian ose i Zonës Ekonomike Evropiane ose çdo person juridik i vendosur në Republikën e Shqipërisë ose në një nga këto shtete, që ofron ose kryen një shërbim, sipas kuptimit të së drejtës së Bashkimit Evropian mbi lirinë e vendosjes dhe lirinë e ofrimit të shërbimeve.

9. “Përfitues” është çdo person fizik, shtetas i Republikës së Shqipërisë, i një shteti anëtar të Bashkimit Evropian ose i Zonës Ekonomike Evropiane, ose çdo person që përfiton nga të drejtat e parashikuara në aktet e Bashkimit Evropian, si dhe çdo person juridik i vendosur në Republikën e Shqipërisë ose në një nga këto shtete, i cili, për qëllime profesionale ose jo, përdor ose dëshiron të përdorë një shërbim.

10. “Profesion i rregulluar” është veprimtari profesionale ose grup veprimtarish profesionale, ushtrimi i të cilave sipas legjislationit kombëtar u rezervohet mbajtësve të një kualifikimi profesional të caktuar, në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian për njohjen e kualifikimeve profesionale.

11. “Sistemi i Informacionit të Tregut të Brendshëm (IMI)” është sistem informacioni shumëgjuhësh *online*, që lehtëson shkëmbimin e informacionit midis autoriteteve publike të përfshira

në zbatimin praktik të ligjit të Bashkimit Evropian, i rregulluar nga rregullorja (BE) nr. 1024/2012 e Parlamentit Evropian dhe e Këshillit të datës 25 tetor 2012 për bashkëpunimin administrativ përmes Sistemit të Informacionit të Tregut të Brendshëm.

12. “Sistemi TRIS” është Sistemi i Transparencës për Informacionin mbi Rregullat Teknike dhe Shërbimet e Shoqërisë së Informacionit, i administruar nga Komisioni Evropian në zbatim të direktivës (BE) 2015/1535, që përdoret për njoftimin dhe shkëmbimin e informacionit ndërmjet shteteve anëtare dhe Komisionit.

13. “Skemë autorizimi” është çdo procedurë apo akt administrativ, në bazë të të cilit një autoritet kompetent i jep ofruesit ose përfituesit të një shërbimi një vendim zyrtar ose të nënkuptuar për ofrimin e një shërbimi apo aksesin në një veprimtari shërbimi.

Në kuptim të këtij ligji, termat “licencë”, “leje”, “autorizim”, “certifikatë”, “pëlqim”, “regjistrim pranë një urdhri ose organizate profesionale”, “njoftim”, si edhe çdo term tjetër i ngjashëm me to në legjislacionin shqiptar në fuqi, nëpërmjet të cilit lejohet ushtrimi i një aktiviteti apo ofrimi i një shërbimi, konsiderohen si skemë autorizimi.

14. “Shërbim” është çdo veprimtari ekonomike e ushtruar në mënyrë të pavarur, që kryhet zakonisht kundrejt një shpërblimi sipas së drejtës së Bashkimit Evropian.

Ky përkufizim përfshin, ndër të tjera, veprimtaritë profesionale të rregulluara, shërbimet tregtare, zejtare dhe ndërtimore, shërbimet në fushën e turizmit, argëtimit, energjisë dhe informacionit, si dhe shërbimet e arsimit dhe formimit kur ofrohen me karakter ekonomik.

15. “Shërbime ekonomike me interes të përgjithshëm” janë shërbime të ofruara për qëllime të interesit publik, të cilat kanë karakter ekonomik dhe ofrohen kundrejt një shpërblimi, pavarësisht nga forma juridike e ofruesit ose mënyra e organizimit të tyre. Këto mund të përfshijnë, ndër të tjera, shërbime në sektorin e energjisë elektrike, gazit, ujësjellësit, transportit ose sistemet kombëtare të pagesave, të cilat shteti mund t’i konsiderojë me interes të përgjithshëm dhe ndaj të cilave mund të vendosë detyrime specifike të shërbimit publik.

16. “Shërbime joekonomike me interes të përgjithshëm” janë veprimtari të ofruara nga shteti ose nga subjekte të ngarkuara nga shteti për qëllime të interesit publik, të cilat nuk kanë karakter ekonomik dhe nuk ofrohen kundrejt një shpërblimi. Këto përfshijnë, ndër të tjera, shërbime që ofrohen pa kundërvlerë ekonomike, si shërbimet në fushën e arsimit parashkollor, fillor dhe të mesëm publik, si dhe shërbime të tjera që sipas praktikës gjyqësore të Gjykatës së Drejtësisë së Bashkimit Evropian nuk përbëjnë “shërbim” në kuptim të nenit 57 të Traktatit për Funkcionimin e Bashkimit Evropian.

17. “Shërbime financiare” janë të gjitha shërbimet që kanë karakter financiar, përfshirë shërbimet bankare, shërbimet e kredisë, shërbimet e sigurimeve dhe risigurimeve, shërbimet e pensioneve profesionale ose personale, shërbimet mbi letrat me vlerë dhe fondet e investimeve, si dhe çdo shërbim tjetër financiar i ngjashëm.

Kjo kategori përfshin, ndër të tjera, shërbimet e listuara në aneksin I të direktivës 2013/36/BE të Parlamentit Evropian dhe të Këshillit, të tilla si: kredia konsumatore, shërbimet e kredisë hipotekare, qiratë financiare, lëshimi dhe administrimi i mjeteve të pagesës, tregtimi i instrumenteve financiare, ruajtja dhe administrimi i letrave me vlerë, si dhe këshillimi për investime.

Nga fusha e këtij përkufizimi përjashtohen shërbimet që nuk përbëjnë shërbime financiare, si:

a) shërbimet e qirasë operationale që konsistojnë në dhënie me qira të mallrave;

b) shërbimet e menaxhimit të shoqërive ose të administrimit të korporatave;

c) këshillimi për strukturën e kapitalit ose strategjinë industriale të ndërmarrjeve, kur ky këshillim nuk jepet në kontekstin e shërbimeve të investimeve ose të aktiviteteve që lidhen me instrumente financiare.

18. “Shtet anëtar” është çdo shtet anëtar i Bashkimit Evropian ose shtet kontraktues i Zonës Ekonomike Evropiane.

19. “Shteti i vendosjes” është Republika e Shqipërisë, çdo shtet anëtar i Bashkimit Evropian ose shtet kontraktues i Zonës Ekonomike Evropiane, në territorin e të cilit ofruesi i shërbimit është i vendosur në kuptim të së drejtës së Bashkimit Evropian mbi lirinë e vendosjes.

20. “Shteti ku ofrohet shërbimi” është Republika e Shqipërisë, çdo shtet anëtar i Bashkimit Evropian ose shtet kontraktues i Zonës Ekonomike Evropiane, ku shërbimi ofrohet nga një ofrues i vendosur në një shtet tjetër, sipas kuptimit të së drejtës së Bashkimit Evropian mbi lirinë e ofrimit të shërbimeve.

21. “Vendosje” është ushtrimi faktik i një veprimtarie ekonomike nga një ofrues sipas së drejtës të Bashkimit Evropian për një periudhë të pacaktuar dhe përmes një infrastrukture të qëndrueshme nga ku realizohet realisht veprimtaria e ofrimit të shërbimeve.

KREU II E DREJTA E VENDOSJES DHE SKEMAT E AUTORIZIMIT

SEKSIONI I E DREJTA E VENDOSJES, PARIMET E PËRGJITHSHME TË SKEMAVE TË AUTORIZIMIT, KRITERET E NDALUARA DHE ATO OBJEKT VLERËSIMI

Neni 5

Parime të përgjithshme për vendosjen dhe skemat e autorizimit

1. E drejta për të ushtruar një veprimtari shërbimi ose ushtrimi i saj në territorin e Republikës së Shqipërisë nga ofruesit që synojnë vendosjen ose janë të vendosur në këtë territor nuk mund të kufizohet nga një skemë autorizimi, përveçse kur plotësohen kushtet e mëposhtme:

- a) skema e autorizimit nuk është diskriminuese ndaj ofruesit të shërbimit;
- b) nevoja për vendosjen e një skeme autorizimi është e justifikuar nga një arsye madhore që lidhet me interesin publik;
- c) qëllimi i ndjekur nuk mund të arrihet me masa më pak kufizuese, në veçanti sepse kontrolli pas ushtrimit të veprimtarisë do të ishte tepër i vonuar për të qenë realisht efektiv.

2. Autoritetet kompetente identifikojnë skemat e autorizimit ekzistuese dhe argumentojnë përputhshmërinë e tyre me kushtet e pikës 1 të këtij neni, duke u siguruar që kriteret e vendosjes, mënyra e funksionimit dhe efektet e tyre të jenë të justifikuara, proporcionale dhe në përputhje me këtë ligj.

3. Ky nen nuk zbatohet për ato aspekte të skemave të autorizimit që rregullohen drejtpërdrejt ose tërthorazi nga instrumente të posaçme të së drejtës së Bashkimit Evropian.

4. Autoritetet kompetente në ushtrimin e përgjegjësisë të tyre vlerësojnë legjislacionin sektorial ekzistues dhe projektaktet e reja që parashikojnë vendosjen ose funksionimin e skemave të autorizimit për të siguruar që çdo kërkesë e tillë të jetë në përputhje me parimet e pikës 1 të këtij neni.

Në rast se konstatohet mospërputhje, autoritetet kompetente marrin masa për përshtatjen ose shfuqizimin e dispozitave përkatëse.

5. Autoritetet kompetente njoftojnë ministrinë përgjegjëse për ekonominë dhe tregtinë për çdo projektakt ligjor, nënligjor ose administrativ sektorial që parashikon krijimin, ndryshimin ose rishikimin e një skeme autorizimi, duke bashkëngjitur arsyetimin përkatës mbi domosdoshmërinë, proporcionalitetin dhe qëllimin e saj.

Ministria vlerëson përputhshmërinë e këtyre masave me këtë ligj dhe, sipas rastit, rekomandon mosmiratimin, rishikimin ose shfuqizimin e tyre.

6. Ministria përgjegjëse për ekonominë dhe tregtinë njofton Komisionin Evropian në përputhje me nenin 35 të këtij ligji për çdo skemë autorizimi ekzistuese apo të re, që kufizon të drejtën për të ushtruar një veprimtari shërbimi ose ushtrimin e veprimtarive të shërbimit, duke përfshirë informacion për përmbajtjen e saj dhe arsyet e justifikimit.

7. Këshilli i Ministrave me vendim përcakton metodologjinë, procedurat, afatet dhe formatet e vlerësimit, të shqyrtimit dhe të njoftimit të skemave të autorizimit, sipas pikave 4 dhe 5 të këtij neni, si dhe rregullat për koordinimin ndërmjet ministrisë përgjegjëse për ekonominë e tregtinë dhe autoriteteve përkatëse, përfshirë regjistrat dhe formatet tip për dokumentimin e tyre.

Neni 6

Kriteret e ndaluara

E drejta për të ushtruar një veprimtari shërbimi ose ushtrimi i saj në territorin e Republikës së Shqipërisë nga ofruesit, që synojnë vendosjen ose janë të vendosur në këtë territor, nuk mund të kushtëzohet në asnjë rast nga:

a) zbatimi i kriterëve diskriminuesë, që lidhen në mënyrë të drejtpërdrejtë ose të tërthortë me shtetësinë apo, në rastin e personave juridikë, me vendndodhjen e selisë apo të zyrës qendrore, përfshirë në mënyrë të veçantë:

i. kërkesën që ofruesi i shërbimit, personeli i tij, aksionarët, ortakët ose anëtarët e organeve drejtuese apo mbikëqyrëse të jenë shtetas shqiptarë;

ii. kërkesën që ofruesi i shërbimit, personeli i tij, aksionarët, ortakët ose anëtarët e organeve drejtuese apo mbikëqyrëse të kenë vendbanimin ose qëndrimin në territorin e Republikës së Shqipërisë.

b) ndalimi për të pasur vendosje në më shumë se një shtet anëtar ose për t'u regjistruar në regjistra apo për t'u anëtarësuar në organizata ose shoqata profesionale në më shumë se një shtet anëtar;

c) kufizime mbi lirinë e ofruesit për të zgjedhur ndërmjet vendosjes kryesore ose dytësore, përfshirë detyrimin për të pasur vendosjen kryesore në territorin e Republikës së Shqipërisë, ose kufizime mbi formën e vendosjes, si agjenci, degë ose filial;

ç) kushte të reciprocitetit me shtetin anëtar në të cilin ofruesi tashmë ka vendosjen, me përjashtim të rasteve kur reciprociteti parashikohet në të drejtën e Bashkimit Evropian në fushën e energjisë;

d) kërkesa për paraqitjen, rast pas rasti, të testit ekonomik nga ofruesi i shërbimit, si kusht për pajisjen me autorizim për të vërtetuar një nevojë ekonomike apo kërkesë të tregut, për të vlerësuar efektet ekonomike të mundshme apo faktike të veprimtarisë, si dhe për të vlerësuar përshtatshmërinë e veprimtarisë në lidhje me objektivat e planifikimit ekonomik, të përcaktuar nga autoriteti kompetent. Ky ndalim nuk përfshin kërkesat e planifikimit që nuk ndjekin objektiva ekonomike, por shërbejnë për arsye madhore që lidhen me interesin publik;

dh) përfshirja në mënyrë të drejtpërdrejtë apo të tërthortë e subjekteve konkurrense në dhënien e autorizimeve, përfshirë edhe pjesëmarrjen e tyre në organizmat konsultativë, me përjashtim të organizatave dhe shoqatave profesionale apo organizatave të tjera, që veprojnë si autoritete kompetent. Ky ndalim nuk ka të bëjë me konsultimin e organizatave të tilla si dhomat e tregtisë apo shoqatat e biznesit për çështje që nuk kanë lidhje me aplikime specifike për autorizim ose konsultimin e publikut;

e) detyrimi për të dhënë apo për të qenë pjesë e një garancie financiare ose për t'u siguruar nga një ofrues apo organizëm i vendosur në territorin e Republikës së Shqipërisë. Ky detyrim nuk cenon mundësinë e kërimit të sigurimit ose garancive financiare si të tilla, as kërkesat për pjesëmarrje në fonde kompensimi kolektiv, si ato për anëtarët e organizatave profesionale;

ë) detyrimi që ofruesi të ketë qenë i regjistruar për një periudhë të caktuar në regjistrat e mbajtur në territorin e Republikës së Shqipërisë ose të ketë ushtruar më parë veprimtarinë në këtë territor.

Neni 7

Kritere që duhen vlerësuar

1. Kriteret që mund të kufizojnë të drejtën për të ushtruar një veprimtari shërbimi ose ushtrimin e saj dhe që duhet të vlerësohen nëse janë të domosdoshme dhe të justifikuara janë:

a) kufizimet sasiore apo territoriale, veçanërisht në formën e një numri të caktuar popullsie apo distance minimale ndërmjet ofruesve të shërbimit;

b) detyrimi i ofruesit për të pasur një formë të caktuar juridike;

c) kërkesa që lidhen me zotërimin e kuotave ose aksioneve të një shoqërie;

ç) kërkesa sipas të cilave e drejta e ofrimit të një shërbimi të caktuar u rezervohet ofruesve të posaçëm për shkak të natyrës së posaçme të veprimtarisë së shërbimit, përveç kërkesave që lidhen

me çështje të mbuluara nga legjislacioni për profesionet e rregulluara, në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian për njohjen e kualifikimeve profesionale ose të parashikuara në akte të tjera të Bashkimit Evropian;

d) ndalimi për të pasur më shumë se një zyrë brenda territorit të Republikës së Shqipërisë;

dh) kërkesa për të pasur një numër minimal punonjësish;

e) vendosja e tarifave minimale dhe/ose maksimale, të cilave duhet t'u përmbahet ofruesi i shërbimit;

ë) detyrimi ndaj një ofruesi që bashkë me shërbimin e tij të ofrojë edhe shërbime të tjera specifike.

2. Kriteret e përcaktuara në pikën 1 të këtij neni mund të ruhen ose të vendosen vetëm nëse ato plotësojnë në çdo rast këto kushte:

a) janë jodiskriminuese;

b) janë të justifikuara nga një arsye madhore që lidhet me interesin publik;

c) janë proporcionale me qëllimin përkatës të interesit publik, në mënyrë që ky qëllim të mund të mos arrihet me masa më pak kufizuese.

3. Autoritetet kompetente në ushtrimin e përgjegjësisë të tyre vlerësojnë legjislacionin sektorial ekzistues dhe projektaktet e reja që rregullojnë të drejtën për të ushtruar një veprimtari shërbimi ose ushtrimin e saj, për të siguruar që çdo kriter i parashikuar të jetë në përputhje me parimet e pikës 2 të këtij neni.

Në rast se konstatohet mospërputhje, autoritetet kompetente marrin masa për përshtatjen ose shfuqizimin e dispozitave përkatëse.

Ministria përgjegjëse për ekonominë dhe tregtinë siguron përputhshmërinë e legjislacionit sektorial me këtë ligj dhe udhëzon autoritetet kompetente për zbatimin e parimeve të tij.

4. Ndalohen kriteret e reja të përcaktuara në pikën 1 të këtij neni, përveçse nëse ato plotësojnë tërësisht kushtet e pikës 2 të këtij neni, dhe janë të justifikuara nga një arsye madhore që lidhet me interesin publik.

5. Autoritetet kompetente njoftojnë ministrinë për çdo projektakt ligjor, nënligjor ose administrativ sektorial, që parashikon kriteret e përcaktuara në pikën 1 të këtij neni, së bashku me arsyetimin përkatës që justifikon domosdoshmërinë dhe proporcionalitetin e tyre.

Ministria vlerëson përputhshmërinë e këtyre masave me këtë ligj dhe, sipas rastit, rekomandon mosmiratimin, rishikimin ose shfuqizimin e tyre.

6. Ministria njofton Komisionin Evropian sipas nenit 35 të këtij ligji për çdo projektakt ligjor, nënligjor ose administrativ të ri, që parashikon kriteret e pikës 1 të këtij neni, së bashku me arsyetimin përkatës.

Njoftimi nuk pengon miratimin e aktit, por akti nuk do të miratohet më tej ose do të shfuqizohet nëse Komisioni brenda tre muajve nga marrja e njoftimit, pas vlerësimit të përputhshmërisë, kërkon mosmiratimin ose shfuqizimin e tij.

Njoftimi i një projektakti në përputhje me procedurat e njoftimit të Bashkimit Evropian për rregullat teknike dhe shërbimet e shoqërisë së informacionit konsiderohet si përmbushje e detyrimit të njoftimit sipas kësaj pike.

7. Këshilli i Ministrave me vendim përcakton metodologjinë, procedurat, afatet dhe formatet e vlerësimit dhe të njoftimit të legjislacionit sektorial, sipas pikave 3 dhe 5 të këtij neni, kanalet e komunikimit, si dhe autoritetet përgjegjëse për zbatimin e tyre.

8. Ministria publikon dhe përditëson listën e kriterëve objekt vlerësimi dhe njoftimi, si dhe rezultatet e shqyrtimit të proporcionalitetit përmes Pikës së Vetme të Kontaktit (PVK).

9. Dispozitat e këtij neni zbatohen për legjislacionin në fushën e shërbimeve të interesit të përgjithshëm ekonomik vetëm në masën që zbatimi i tyre nuk pengon përmbushjen në mënyrë ligjore ose faktike të detyrës së veçantë që u është caktuar ofruesve përkatës.

SEKSIONI 2

KRITERET DHE PROCEDURAT E SKEMAVE TË AUTORIZIMIT

Neni 8

Kushtet dhe kriteret për miratimin e skemës së autorizimit

1. Skemat e autorizimit bazohen në kritere që përjashtojnë ushtrimin arbitrar të vlerësimit nga autoritetet kompetente, si:

- a) jodiskriminuese;
- b) të justifikuara nga një arsye madhore që lidhet me interesin publik;
- c) proporcionale me qëllimin përkatës të interesit publik;
- ç) të qarta dhe të drejtpërdrejta;
- d) objektive;
- dh) të publikuara paraprakisht;
- e) transparente dhe të aksesueshme.

2. Skema e autorizimit miratohet dhe zbatohet vetëm nëse pas shqyrtimit të duhur konstatohet se kërkuksi përmbush të gjitha kushtet për dhënien e saj.

Çdo vendim i autoritetit kompetent, përfshirë refuzimin ose revokimin e një skeme autorizimi, jepet i arsyetuar dhe është i ankimeshëm, në përputhje me legjislacionin në fuqi.

3. Kushtet për miratimin e një skeme autorizimi për vendosje të re nuk duhet të përsërisin kërkesa ose kontrolle që janë të barasvlershme ose në thelb të krahasueshme për nga qëllimi me ato që ofruesi i shërbimit i ka përmbushur më parë në Republikën e Shqipërisë ose në një shtet anëtar.

Pikat e kontaktit, të përcaktuara në nenin 28 të këtij ligji, dhe ofruesi i shërbimit ndihmojnë autoritetin kompetent duke ofruar çdo informacion të nevojshëm në lidhje me këto kërkesa.

4. Skema e autorizimit i jep ofruesit të drejtën për të hyrë në një veprimtari shërbimi ose për ta ushtruar atë në të gjithë territorin e Republikës së Shqipërisë, përfshirë përmes ngritjes së agjencive, filialeve, degëve apo zyrave, përveç rasteve kur kërkohet një skemë e veçantë autorizimi për çdo vendosje ose kur kufizimi territorial justifikohet nga një arsye madhore që lidhet me interesin publik.

5. Ky nen nuk cenon ndarjen e kompetencave ndërmjet autoriteteve qendrore e vendore për dhënien e skemave të autorizimit.

Neni 9

Kohëzgjatja, njoftimi dhe revokimi i skemës së autorizimit

1. Skema e autorizimit jepet pa afat kohor, përveç rasteve kur:

a) ajo rinovohet automatikisht ose i nënshtrohet përmbushjes së vazhdueshme të kërkesave të parashikuara në legjislacionin në fuqi;

b) numri i skemave të autorizimit të disponueshme është i kufizuar për arsye madhore që lidhen me interesin publik;

c) vlefshmëria e kufizuar e saj justifikohet nga një arsye madhore që lidhet me interesin publik.

2. Autoriteti kompetent mund të parashikojë një afat kohor brenda të cilit ofruesi i shërbimit duhet të fillojë ushtrimin efektiv të veprimtarisë pas marrjes së skemës së autorizimit.

3. Ofruesi i shërbimit njofton Pikën e Vetme të Kontaktit (PVK), të përcaktuar në nenin 15 të këtij ligji, për:

a) krijimin e filialeve, degëve ose zyrave që përfshihen në fushëveprimin e skemës së autorizimit;

b) çdo ndryshim në situatën e tij që sjell mospërmbushjen e kushteve të skemës së autorizimit.

4. Autoriteti kompetent revokon skemën e autorizimit kur kushtet për dhënien e saj nuk përmbushen më.

Neni 10

Procedurat e autorizimit

1. Procedurat për dhënien e një skeme autorizimi duhet të jenë të qarta, transparente dhe të bëhen publike paraprakisht duke garantuar trajtim objektiv, të paanshëm dhe të barabartë të kërkesave.

2. Procedurat nuk duhet të jenë penguese, të komplikuar apo të shkaktojnë vonesa të panevojshme në ofrimin e shërbimit. Ato duhet të jenë lehtësisht të aksesueshme dhe çdo tarifë që

lidhet me aplikimin duhet të jetë e arsyeshme, proporcionale me koston e procedurës dhe të mos e kalojë koston administrative të shërbimit.

3. Autoriteti kompetent e shqyrton kërkesën brenda një afati të arsyeshëm, të përcaktuar dhe të bërë publik paraprakisht. Afati fillon nga momenti i dorëzimit të të gjithë dokumentacionit të nevojshëm. Në rastet e çështjeve të ndërlikuara, ai mund të shtyhet vetëm një herë për një periudhë të kufizuar, me vendim të arsyetuar që i njoftohet aplikuesit para mbarimit të afatit fillestar.

4. Në mungesë përgjigjeje brenda afatit të përcaktuar ose të zgjatur, skema e autorizimit konsiderohet e miratuar në heshtje. Nga ky rregull mund të bëhen përjashtime vetëm kur ato justifikohen nga arsye madhore që lidhen me interesin publik, përfshirë interesin legjitim të palëve të treta.

5. Autoriteti kompetent njofton menjëherë marrjen e kërkesës dhe në njoftim përcakton:

a) afatin e shqyrtimit sipas pikës 3 të këtij neni;

b) mjetet e ankimit në dispozicion;

c) kur është e zbatueshme, deklarin se në mungesë përgjigjeje brenda afatit skema e autorizimit do të konsiderohet e dhënë.

6. Në rast se kërkesa është e paplotë, autoriteti kompetent njofton menjëherë aplikuesin për dokumentet shtesë të nevojshme dhe për efektet që kjo sjell mbi ecurinë dhe afatin e shqyrtimit të kërkesës.

7. Refuzimi i një kërkesë për shkak të mospërmbylljes së procedurave ose formaliteteve të kërkuara njoftohet menjëherë dhe shoqërohet me arsyetimin përkatës në përputhje me legjislacionin në fuqi.

Neni 11

Përzgjedhja ndërmjet disa kërkesve

1. Në rastet kur numri i skemave të autorizimit në dispozicion është i kufizuar për shkak të mungesës së burimeve natyrore ose të kapaciteteve teknike, zhvillohet një procedurë përzgjedhëse ndërmjet kërkesve të mundshëm.

2. Procedura e parashikuar sipas pikës 1 të këtij neni duhet të jetë e paanshme, transparente dhe të bëhet publike në të gjitha fazat e procesit përzgjedhës.

3. Në rastet e parashikuara në pikën 1 të këtij neni, skema e autorizimit jepet për një periudhë të kufizuar të përshtatshme, pa të drejtë rinovimi automatik dhe pa dhënë përparësi për ofruesin, të cilit i ka përfunduar afati i vlefshmërisë së autorizimit, ose për personat e lidhur me të.

4. Autoritetet kompetente në përcaktimin e rregullave për procedurën e përzgjedhjes marrin në konsideratë çështje që lidhen me shëndetin publik, objektivat e politikës sociale, shëndetin dhe sigurinë e punonjësve ose personave të vetëpunësuar, mbrojtjen e mjedisit, ruajtjen e trashëgimisë kulturore, si dhe arsye të tjera madhore që lidhen me interesin publik, në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian.

KREU III

LIRIA PËR OFRIMIN E SHËRBIMEVE NDËRKUFITARE DHE PËRJASHTIMET

Neni 12

Liria për ofrimin e shërbimeve ndërkufitare

1. Ofruesit të vendosur në një shtet anëtar i njihet e drejta për të ofruar shërbime në mënyrë të përkohshme në territorin e Republikës së Shqipërisë pa detyrimin për t'u vendosur në këtë territor. Autoritetet kompetente garantojnë ushtrimin e lirë të kësaj veprimtarie në përputhje me këtë ligj dhe me të drejtën e Bashkimit Evropian.

2. E drejta për të ushtruar një veprimtari shërbimi dhe ofrimi i saj në territorin e Republikës së Shqipërisë pa u vendosur mund t'u nënshtrohen vetëm kërkesave që në mënyrë kumulative:

a) nuk janë diskriminuuese, as drejtpërdrejt as tërthorazi, për shkak të shtetësisë së ofruesit ose për personat juridikë të shtetit të vendosjes;

b) janë të domosdoshme dhe të justifikuara nga arsye madhore që lidhen me rendin publik, sigurinë publike, shëndetin publik ose mbrojtjen e mjedisit;

c) janë proporcionale me objektivin e ndjekur, të përshtatshme për arritjen e tij dhe nuk shkojnë përtej asaj që është e nevojshme për arritjen e tij.

3. Liria për ofrimin e shërbimeve ndërkufitare nuk kufizohet nëpërmjet kërkesave të mëposhtme:

a) detyrimit për të pasur vendosje në territorin e Republikës së Shqipërisë;

b) detyrimit për të marrë autorizim nga autoritetet kompetente shqiptare, përfshirë regjistrimin në një regjistër ose pranë një organi apo shoqate profesionale, përveç rasteve të përcaktuara shprehimisht në këtë ligj ose në legjislacionin sektorial të posaçëm, në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian;

c) ndalimit për të ngritur një formë ose infrastrukturë të nevojshme për ofrimin e shërbimit, si zyra, ambiente këshillimore ose pajisje pune, për sa kohë që kjo nuk përbën vendosje të qëndrueshme në kuptim të këtij ligji;

ç) kërkesave për marrëveshje të posaçme kontraktore ndërmjet ofruesit dhe përfituesit që pengojnë ose kufizojnë ofrimin e shërbimeve nga persona të vetëpunësuar;

d) detyrimit për të pasur dokument identifikimi të posaçëm, të lëshuar nga autoritetet shqiptare për ushtrimin e veprimtarisë së shërbimit;

dh) kërkesave që, përveç atyre të nevojshme për shëndetin dhe sigurinë në punë, kufizojnë përdorimin e pajisjeve ose të materialeve që janë pjesë përbërëse e shërbimit të ofruar;

e) kufizimeve që cenojnë përfituesit në kundërshtim me nenin 20 të këtij ligji.

4. Përdorimi nga ofruesi i infrastrukturës së përkohshme ose pajisjeve të nevojshme për ofrimin e shërbimit në territorin e Republikës së Shqipërisë, pa krijuar bazë të qëndrueshme ekonomike, nuk konsiderohet vendosje.

5. Autoritetet kompetente, përjashtimisht, mund të vendosin kërkesa për ofruesit ndërkufitarë vetëm kur ato justifikohen për arsye të rendit publik, sigurisë publike, shëndetit publik ose mbrojtjes së mjedisit dhe përputhen me parimet e përcaktuara në pikën 2 të këtij neni. Ky nen nuk pengon zbatimin e rregullave për kushtet e punës dhe marrëdhëniet e punës, përfshirë ato të përcaktuara në marrëveshje kolektive, në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian.

6. Autoritetet kompetente në ushtrimin e përgjegjësisë të tyre vlerësojnë legjislacionin sektorial ekzistues dhe projektaktet e reja që rregullojnë të drejtën për të ushtruar një veprimtari shërbimi dhe ushtrimin e saj, për të siguruar që çdo kërkesë që kufizon të drejtën për të ofruar shërbime në mënyrë të përkohshme të jetë në përputhje me parimet e pikës 2 dhe të jetë e justifikuar sipas pikës 5 të këtij neni.

Në rast se konstatohet mospërputhje, autoritetet kompetente marrin masa për përshtatjen ose shfuqizimin e dispozitave përkatëse.

Ministria përgjegjëse për ekonominë dhe tregtinë siguron përputhshmërinë e legjislacionit sektorial me këtë ligj dhe udhëzon autoritetet kompetente për zbatimin e parimeve të tij.

7. Autoritetet kompetente njoftojnë ministrinë për çdo projektakt ligjor, nënligjor ose administrativ sektorial, që parashikon kërkesat e përcaktuara në pikën 2 të këtij neni, së bashku me arsyetimin përkatës që i justifikon ato në përputhje me pikën 5 të këtij neni.

Ministria vlerëson përputhshmërinë e këtyre masave me këtë ligj dhe, nëse konstaton mospërputhje, rekomandon rishikimin ose shfuqizimin e tyre.

8. Ministria njofton Komisionin Evropian, sipas nenit 35 të këtij ligji, për çdo kërkesë ekzistuese apo të re, që kufizon lirinë për të ofruar shërbime në mënyrë të përkohshme, së bashku me arsyetimin përkatës për përputhshmërinë me pikat 2 dhe 5 të këtij neni.

9. Këshilli i Ministrave me vendim përcakton metodologjinë, afatet dhe formatet e vlerësimit të njoftimit të kërkesave në legjislacionin sektorial, që kufizojnë lirinë për të ofruar shërbime në mënyrë të përkohshme, sipas pikave 6 dhe 7 të këtij neni, kanalet e komunikimit, si dhe autoritetet përgjegjëse për zbatimin e tyre.

Përfshirjet nga liria për të ofruar shërbime ndërkufitare

1. Dispozitat e nenit 12 të këtij ligji nuk zbatohen për kategoritë e mëposhtme të shërbimeve dhe çështjeve:

a) shërbimet me interes të përgjithshëm ekonomik, që ofrohen në zbatim të një detyre të posaçme në interes publik, të përcaktuar me akt të posaçëm të autoritetit kompetent, në përputhje me legjislacionin sektorial përkatës dhe me të drejtën e Bashkimit Evropian. Këto përfshijnë veprimtari në fushën e:

- i. shërbimeve postare;
- ii. shërbimeve në sektorin e energjisë elektrike;
- iii. shërbimeve në sektorin e gazit natyror;
- iv. shërbimeve për shpërndarjen dhe furnizimin me ujë të pijshëm dhe shërbimeve të ujërave të ndotura;

v. shërbimeve për trajtimin e mbetjeve;

b) çështjet e rregulluara nga legjislacioni për transferimin e përkohshëm të punonjësve në kuadër të ofrimit të shërbimeve ndërkufitare në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian;

c) çështjet e rregulluara nga legjislacioni për mbrojtjen e të dhënave personale, përfshirë rregullat për përpunimin dhe transferimin ndërkufitar të të dhënave, në zbatim e në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian;

ç) çështjet e rregulluara nga legjislacioni për ofrimin e shërbimeve nga avokatët për të lehtësuar ushtrimin efektiv të lirisë e për të ofruar shërbime në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian;

d) veprimtarinë e ekzekutimit të vendimeve gjyqësore të detyrimeve;

dh) çështjet e rregulluara nga legjislacioni për njohjen e kualifikimeve profesionale në rastin e ofrimit të shërbimeve ndërkufitare, si edhe kërkesat që rezervojnë ushtrimin e një veprimtarie për profesione të rregulluara, në përputhje me legjislacionin e Bashkimit Evropian;

e) çështjet e rregulluara nga legjislacioni për koordinimin e sistemeve të sigurimeve shoqërore për punonjësit, të vetëpunësuarit dhe anëtarët e familjeve të tyre, në përputhje me legjislacionin e Bashkimit Evropian;

ë) formalitetet administrative lidhur me lirinë e lëvizjes dhe qëndrimin në vend të shtetasve të Bashkimit Evropian dhe familjarëve të tyre, në përputhje me legjislacionin përkatës dhe me të drejtën e Bashkimit Evropian;

f) kërkesat për vizë ose leje qëndrimi, si dhe detyrimi për paraqitje apo raportim pranë autoriteteve kompetente për shtetasit e vendeve të treta, jo shtetas të Bashkimit Evropian, që lëvizin në Republikën e Shqipërisë në kuadër të ofrimit të një shërbimi dhe që nuk mbulohen nga regjimi i njohjes së ndërsjellë sipas legjislacionit përkatës, në përputhje me legjislacionin e Bashkimit Evropian të zonës Shengen;

g) çështjet e rregulluara nga legjislacioni përkatës për transportimin e mbetjeve, në zbatim të legjislacionit të Bashkimit Evropian për transportimin e mbetjeve brenda Bashkimit Evropian, në hyrje apo dalje të tij;

gj) të drejtat e pronësisë intelektuale dhe të drejtat e lidhura me to, përfshirë mbrojtjen ligjore të topografive të produkteve gjysmëpërçuese, mbrojtjen e bazave të të dhënave, si edhe të drejtat e pronësisë industriale, në përputhje me legjislacionin përkatës dhe të drejtën e Bashkimit Evropian;

h) veprimet që me ligj kërkojnë përfshirjen e noterit;

i) çështjet e rregulluara nga legjislacioni për auditimin ligjor të pasqyrave financiare vjetore dhe të pasqyrave financiare të konsoliduara, në përputhje me legjislacionin e Bashkimit Evropian;

j) regjistrimin e mjeteve rrugore të marra me qira në një shtet tjetër anëtar;

k) dispozitat për detyrimet kontraktore dhe jashtëkontraktore, përfshirë formën e kontratave, të përcaktuara sipas rregullave të së drejtës ndërkombëtare private.

2. Përfshirjet e parashikuara në këtë nen interpretohen ngushtë. Ato nuk sjellin zbatim automatik të të gjithë kuadrit ligjor kombëtar për veprimtaritë ose shërbimet përkatëse. Çdo kërkesë që vendoset

në fushat e përjashtuara duhet të jetë e justifikuar, e përshtatshme dhe proporcionale me objektivin e ndjekur, në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian.

Neni 14

Përjashtimet në raste individuale

1. Si përjashtim nga neni 12 i këtij ligji dhe vetëm në rrethana të jashtëzakonshme e në raste individuale, autoriteti kompetent mund të marrë masa të përkohshme në lidhje me sigurinë e një shërbimi të ofruar nga një ofrues i vendosur në një shtet anëtar.

2. Masat sipas pikës 1 të këtij neni mund të merren vetëm pasi të jetë ndjekur procedura e bashkëpunimit administrativ, e përcaktuar në nenin 32 të këtij ligji, dhe kur plotësohen kushtet e mëposhtme:

a) dispozitat kombëtare, në përputhje me të cilat merret masa, nuk i janë nënshtruar harmonizimit në nivel të Bashkimit Evropian në fushën e sigurisë së shërbimeve;

b) masat sigurojnë një nivel më të lartë mbrojtjeje të përfituesve sesa ai që do të zbatohet nga shteti i vendosjes së ofruesit në përputhje me dispozitat e ligjit të tij;

c) shteti i vendosjes nuk ka marrë asnjë masë ose ka marrë masa që konsiderohen të pamjaftueshme për mbrojtjen e përfituesve;

ç) masat janë proporcionale, të përshtatshme për arritjen e objektivit të tyre dhe nuk shkojnë përtej asaj që është e nevojshme për ta arritur atë.

3. Ky nen nuk cenon zbatimin e akteve të Bashkimit Evropian që garantojnë lirinë për të ofruar shërbime ose lejojnë përjashtime nga ushtrimi i saj, të cilat kanë përparësi ndaj këtij neni.

KREU IV

THJESHTIMI I PROCEDURAVE DHE PIKA E VETME E KONTAKTIT

Neni 15

Pika e Vetme e Kontaktit (PVK)

1. Pika e Vetme e Kontaktit (PVK) është një portal elektronik nëpërmjet të cilit ofruesit e shërbimeve kanë mundësi të përfundojnë të gjitha procedurat dhe formalitetet:

a) për fillimin e veprimtarisë së tyre lidhur me deklaratimet, njoftimet apo kërkesat e nevojshme për pajisje me skemë autorizimi nga autoritetet kompetente, përfshirë edhe aplikimin, regjistrimin në një regjistrë, listë apo bazë të dhënash ose për regjistrimin pranë një organi apo organizate profesionale;

b) për çdo aplikim për pajisjen me autorizimin e nevojshëm për ushtrimin e veprimtarisë së tij të shërbimit.

2. PVK-ja nuk cenon kompetencat dhe funksionet e autoriteteve kompetente për kryerjen e këtyre procedurave të parashikuara me ligj.

3. PVK-ja është portali “*e-Albania*” që zhvillohet, administrohet e mirëmbahet nga Agjencia Kombëtare e Shoqërisë së Informacionit.

Neni 16

E drejta për informim përmes PVK-së

1. Nëpërmjet PVK-së autoritetet kompetente sigurojnë që informacioni vijues të jetë lehtësisht i aksesueshëm për ofruesit dhe përfituesit e shërbimeve për:

a) kërkesat që zbatohen për ofruesit e vendosur në territorin e tyre, në veçanti ato që lidhen me procedurat dhe formalitetet që duhen plotësuar për fillimin dhe ushtrimin e veprimtarisë së shërbimit;

b) të dhënat e kontaktit të autoriteteve kompetente, që mundësojnë kontaktimin e drejtpërdrejtë të këtyre të fundit, duke përfshirë detajet e autoriteteve përgjegjëse për çështjet që kanë të bëjnë me ushtrimin e veprimtarive të shërbimit;

c) mjetet dhe kushtet për hyrjen në regjistrat publikë e në bazat e të dhënave për ofruesit dhe shërbimet;

ç) mjetet e ankimit në dispozicion në rast të mosmarrëveshjeve ndërmjet autoriteteve kompetente dhe ofruesit apo përfituesit të shërbimit, ndërmjet një ofruesi dhe një përfituesi apo ndërmjet ofruesve;

d) kontaktet e shoqatave apo organizatave, të ndryshme nga autoritetet kompetente, të cilat mund të ndihmojnë ofruesit apo përfituesit.

2. Informacioni dhe ndihma e parashikuar sipas pikës 1 të këtij neni duhet të jetë lehtësisht i aksesueshëm në mënyrë elektronike, i përditësuar, i qartë, i drejtpërdrejtë dhe i formuluar në gjuhë të thjeshtë e të kuptueshme, në gjuhën shqipe dhe angleze.

3. Ofruesit dhe përfituesit e shërbimeve kanë të drejtë të kërkojnë nga autoritetet kompetente ndihmë dhe informacion për mënyrën sesi kërkesat e përmendura në pikën 1 të këtij neni interpretohen dhe zbatohen zakonisht. Kur është e përshtatshme, informacioni përfshin udhëzues të thjeshtë hap pas hapi për përmbushjen e kërkesave dhe procedurave përkatëse.

4. Autoritetet kompetente duhet të përgjigjen sa më shpejt të jetë e mundur ndaj çdo kërkesë për informacion apo ndihmë, sipas pikave 1 dhe 3 të këtij neni, dhe, në rastet kur kjo kërkesë ka të meta apo është e pabazuar, të informojnë kërkuuesin pa vonesë.

5. Detyrimi i autoriteteve kompetente për të ndihmuar ofruesit dhe përfituesit e shërbimeve nuk nënkupton ofrimin e këshillimit ligjor për çështje të caktuara, por vetëm dhënien e informacionit të përgjithshëm për mënyrën e interpretimit dhe të zbatimit të kërkesave ligjore.

Neni 17

Thjeshtimi i procedurave dhe i formaliteteve administrative

1. Autoritetet kompetente shqyrtojnë procedurat dhe formalitetet e zbatueshme për hyrjen në një veprimtari shërbimi dhe ushtrimin e saj. Kur ato nuk janë mjaftueshëm të thjeshta, autoritetet i thjeshtojnë.

2. Kur sipas legjislacionit përkatës të Bashkimit Evropian miratohen formularë të harmonizuar, këta formularë janë të barasvlershëm me certifikatat, vërtetimet dhe çdo dokument tjetër që kërkoet nga ofruesi.

3. Kur kërkoet nga një ofrues ose përfitues paraqitja e një certifikate, vërtetimi ose dokumenti tjetër që dëshmon përmbushjen e një kërkesë, autoritetet kompetente pranojnë çdo dokument të lëshuar nga një shtet anëtar, që shërben për një qëllim të barasvlershëm ose nga i cili rezulton qartë se kërkesa përkatëse është përmbushur.

4. Autoritetet kompetente nuk kërkojnë paraqitjen e dokumenteve në origjinal, në kopje të certifikuara ose të shoqëruara me përkthim të certifikuar, përveç rasteve të parashikuara nga legjislacioni i posaçëm, në përputhje me legjislacionin përkatës të Bashkimit Evropian ose kur një kërkesë e tillë justifikohet nga një arsye madhore që lidhet me interesin publik, përfshirë rendin dhe sigurinë publike.

Pa cenuar sa më sipër, autoritetet mund të kërkojnë përkthime jo të certifikuara në gjuhën shqipe.

5. Në rast dyshimi për vërtetësinë ose vlefshmërinë e një dokumenti të paraqitur, autoritetet kompetente verifikojnë informacionin pranë autoritetit përkatës të shtetit të lëshimit nëpërmjet mekanizmave të bashkëpunimit administrativ të parashikuar në këtë ligj, pa ngarkuar ofruesin me formalitete të panevojshme.

6. Pa cenuar legjislacionin e posaçëm, në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian, pika 3 e këtij neni nuk zbatohet për dokumentet e rregulluara nga:

a) legjislacioni për njohjen e kualifikimeve profesionale dhe deklaratimet paraprake për ushtrimin e përkohshëm të profesioneve të rregulluara;

b) legjislacioni për prokurimin publik, përfshirë dëshmitë mbi gjendjen personale dhe përshtatshmërinë për ushtrimin e veprimtarisë profesionale, si dhe standardet e cilësisë e të menaxhimit mjedisor;

c) legjislacioni për ushtrimin e profesionit të avokatit dhe regjistrimin pranë autoritetit kompetent në shtetin pritës;

ç) legjislacioni i së drejtës së shoqërive tregtare për regjistrimin, publikimin dhe dokumentet e shoqërive tregtare dhe të degëve të shoqërive të huaja.

7. Këshilli i Ministrave me vendim përcakton metodologjinë, procedurat, afatet dhe formatet e vlerësimit për thjeshtimin e procedurave dhe të formaliteteve, sipas pikës 1 të këtij neni, kanalet e komunikimit, si dhe autoritetet përgjegjëse për zbatimin e tij.

Neni 18

Procedurat në mënyrë elektronike

1. Të gjitha procedurat dhe formalitetet që lidhen me aksesin në një veprimtari shërbimi apo ushtrimin e saj kryhen lehtësisht, në distancë dhe në mënyrë elektronike, duke respektuar standardet e përbashkëta të ndërveprueshmërisë, të miratuara në nivel të Bashkimit Evropian, nëpërmjet PVK-së dhe pranë autoriteteve kompetente përkatëse.

2. Rregullat e parashikuara në pikën 1 të këtij neni nuk zbatohen në rastin e inspektimit të ambienteve ku ofrohet shërbimi dhe të pajisjeve të përdorura për këtë qëllim apo për këqyrjen fizike të aftësive profesionale apo të integritetit personal të ofruesit ose të personelit të tij përgjegjës.

KREU V

TË DREJTAT E PËRFITUESVE DHE CILËSIA E SHËRBIMEVE

SEKSIONI 1

TË DREJTAT E PËRFITUESVE TË SHËRBIMEVE

Neni 19

Mosdiskriminimi i përfituesve

1. Autoritetet kompetente garantojnë që përfituesit e shërbimeve të mos i nënshtrohen asnjë kërkesë apo mase që krijon diskriminim të drejtpërdrejtë ose të tërthortë, të bazuar në shtetësi ose në vendbanim.

2. Ofruesit e shërbimeve sigurojnë që kushtet e përgjithshme të aksesit në shërbimet e tyre, të bëra publike për publikun e gjerë, të mos përmbajnë dispozita diskriminuese në lidhje me shtetësinë ose vendbanimin e përfituesit.

Dallime në kushte lejohet të bëhen vetëm kur janë drejtpërdrejt të justifikuara nga kriteret objektive, në përputhje me parimet e mosdiskriminimit dhe proporcionalitetit.

3. Kriteret objektive, në kuptim të këtij neni, janë rrethana të verifikueshme që kanë lidhje të ngushtë me mënyrën ose vendin e ofrimit të shërbimit dhe që janë të domosdoshme për arritjen e një qëllimi të ligjshëm.

Rrethana të tilla mund të përfshijnë ndër të tjera:

a) kosto shtesë të justifikuara nga distanca, logjistika, ose karakteristikat teknike të ofrimit të shërbimit;

b) detyrime të përcaktuara me ligj në territorin ku ofrohet shërbimi, përfshirë kërkesat e sigurisë, cilësisë ose mbrojtjes së konsumatorit;

c) mungesën e të drejtave të nevojshme të pronësisë intelektuale në territorin përkatës;

ç) kushte objektive të tregut, përfshirë kërkesën sezonale, periudhat e pushimeve apo çmimet e konkurrentëve;

d) shpenzime shtesë për transport ose shpërndarje që ndikojnë ndjeshëm në çmimin përfundimtar.

4. Shtetësia ose vendbanimi i përfituesit nuk përbëjnë në asnjë rast kriter objektiv.

5. Refuzimi për të ofruar shërbimin, kufizimi i aksesit në ofertë apo vendosja e kushteve dukshëm më të pafavorshme vetëm për këto arsye konsiderohen si diskriminim nëse ofruesi nuk provon ekzistencën e një justifikimi objektiv, të bazuar në kriteret e përcaktuara në pikën 3 të këtij neni.

6. Ofruesit e shërbimeve, që zbatojnë dallime në kushte sipas këtij neni, duhet të jenë në gjendje të vërtetojnë bazën objektive dhe proporcionale të tyre me elemente të matshme dhe të verifikueshme. Autoritetet kompetente vlerësojnë justifikimin e këtyre dallimeve, rast pas rasti, në përputhje me këtë ligj dhe me të drejtën e Bashkimit Evropian.

7. Dispozitat e këtij neni zbatohen pa cenuar rregullat e posaçme të Bashkimit Evropian, përfshirë ato për bllokimin gjeografik dhe legjislacionin për mbrojtjen e konsumatorit, në masën që ato parashikojnë standarde më të larta të mosdiskriminimit.

Neni 20

Kufizimet e ndaluara ndaj përfituesve

1. Autoritetet kompetente nuk vendosin kërkesa apo masa që kufizojnë përdorimin e një shërbimi të ofruar nga një ofrues i vendosur në një shtet anëtar ose për shkak të vendit ku ofrohet shërbimi.

Këto ndalohen pavarësisht nëse shërbimi ofrohet në distancë, përkohësisht ose fizikisht në territorin e një shteti anëtar.

2. Ndalohet në veçanti:

a) çdo kërkesë për marrjen e një autorizimi paraprak ose për dorëzimin e një deklarate përpara përdorimit të shërbimit, kur ky autorizim ose deklarim kërkohet vetëm për shkak se ofruesi është i vendosur në një shtet anëtar;

b) çdo kufizim apo përjashtim diskriminues në dhënien e ndihmës ose mbështetjes financiare, kur ndihma kufizohet vetëm për shërbime të ofruara nga ofrues të vendosur në territorin e Republikës së Shqipërisë ose që ofrohen brenda këtij territori.

3. Kufizimet e ndaluara përfshijnë çdo masë ose praktikë që edhe në mënyrë të tërthortë e bën më të vështirë përdorimin e shërbimeve të ofruara nga ofrues të tjerë të vendosur jashtë territorit të Republikës së Shqipërisë, përfshirë:

a) detyrimin për të përdorur vetëm ofrues vendas;

b) parashikimin e procedurave shpesh të verifikimit apo të raportimit vetëm për shërbime të huaja;

c) kushtëzimin e ndihmave ekonomike, subvencioneve apo lehtësive tatimore vetëm për shërbime kombëtare;

ç) refuzimin e njohjes së kontratave ose dokumenteve të barasvlershme, të lëshuara në shtetet anëtare, kur nuk ekziston arsye e justifikuar nga interesi publik të mbrojtur nga e drejta e Bashkimit Evropian.

4. Për qëllimet e këtij neni, mbështetja financiare përfshin çdo formë ndihme publike, që lidhet drejtpërdrejt me përdorimin e një shërbimi të caktuar, përfshirë subvencione, bonuse, kupona ose lehtësime fiskale.

Skemat e përgjithshme të mbështetjes, që nuk lidhen me përdorimin e një shërbimi të caktuar, nuk përfshihen në fushën e këtij neni.

5. Ky nen zbatohet pa cenuar rregullat e posaçme të legjislacionit kombëtar apo të Bashkimit Evropian, që parashikojnë trajtim më të favorshëm ose standarde më të larta për mbrojtjen e përfituesve.

Neni 21

Asistenca për përfituesit

1. Përfituesit kanë të drejtë të marrin në territorin e Republikës së Shqipërisë informacion të përgjithshëm për:

a) kërkesat e zbatueshme në shtetet anëtare për aksesin dhe ushtrimin e veprimtarive të shërbimeve, veçanërisht ato për mbrojtjen e konsumatorëve;

b) mjetet e ankimit në rast mosmarrëveshjeje ndërmjet ofruesit dhe përfituesit;

c) të dhënat e kontaktit të shoqatave ose organizatave, përfshirë qendrat e Rrjetit Evropian të Qendrave të Konsumatorit (ECC-Net), prej të cilave mund të merret ndihmë praktike.

2. Informacioni dhe asistenca jepen në mënyrë të qartë, të kuptueshme dhe të paanshme, janë lehtësisht të aksesueshme në distancë edhe me mjete elektronike dhe mbahen të përditësuar. Kur është e përshtatshme, autoritetet kompetente vënë në dispozicion udhëzues të thjeshtë hap pas hapi.

3. Këshilli i Ministrave përcakton me vendim organet përgjegjëse për dhënien e informacionit dhe asistencës sipas këtij neni, përfshirë, sipas rastit, Pikën e Vetme të Kontaktit, qendrat e konsumatorëve, shoqatat përkatëse ose struktura të tjera, si dhe masat praktike dhe mekanizmat teknikë për zbatimin e tij, duke siguruar ndërveprueshmëri të sistemeve të informacionit dhe përafrim me standardet e përbashkëta evropiane.

Emrat dhe kontaktet e këtyre organeve i komunikohen Komisionit Evropian në përputhje me kërkesat dhe procedurat e përcaktuara në legjislacionin e Bashkimit Evropian.

4. Organi i kontaktuar nga përfituesi, sipas nevojës, kontakton organin përkatës të shtetit anëtar të interesuar dhe i përcjell përfituesit, sa më shpejt të jetë e mundur, informacionin e marrë.

Autoritetet kompetente sigurojnë ndihmë të ndërsjellë dhe bashkëpunim efektiv me autoritetet e shteteve anëtare dhe me Komisionin Evropian në përputhje me parimin e ndihmës së ndërsjellë.

5. Dhënia e asistencës sipas këtij neni nuk përfshin ofrimin e këshillimit juridik individual, por vetëm informacion të përgjithshëm për mënyrën e interpretimit dhe zbatimit të kërkesave për ushtrimin e veprimtarive të shërbimeve.

SEKSIONI 2

CILËSIA, TRANSPARENCA DHE SJELLJA PROFESIONALE NË OFRIMIN E SHËRBIMEVE

Neni 22

Informacion për ofruesit dhe shërbimet e tyre

1. Ofruesit e shërbimeve duhet të vënë në dispozicion të përfituesve, në mënyrë të qartë dhe transparente, informacionin si më poshtë:

a) emrin, statusin dhe formën juridike të ofruesit, adresën gjeografike të vendosjes, ku të jenë përcaktuar edhe të dhëna për kontaktim të shpejtë e komunikim të drejtpërdrejtë, sipas rastit, edhe në mënyrë elektronike, përfshirë adresën e postës elektronike dhe/ose faqen e internetit;

b) të dhënat e regjistrimit në regjistrin tregtar ose në një regjister publik të ngjashëm në shtetin e vendosjes, duke përfshirë emrin e regjistrit dhe numrin e regjistrimit ose një mjet tjetër ekuivalent identifikimi në atë regjister;

c) në rastin kur veprimtaria është objekt i një skeme autorizimi, të dhëna për autoritetin kompetent për këtë qëllim apo PVK-në;

ç) kur veprimtaria i nënshtrohet tatimit mbi vlerën e shtuar, numrin e identifikimit për efekt tatimi mbi vlerën e shtuar sipas legjislacionit të zbatueshëm e në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian;

d) në rastin e profesioneve të rregulluara, organin profesional apo ndonjë institucion të ngjashëm, ku ofruesi është regjistruar, titullin profesional dhe vendin ku e ka fituar këtë titull;

dh) kushtet dhe klauzolat e përgjithshme të kontratës, nëse ka, që përdor ofruesi;

e) klauzolat kontraktore, nëse ka, të përdorura nga ofruesi në lidhje me ligjin e zbatueshëm dhe/ose gjykatat kompetente;

ë) garancitë pas shitjes, nëse ka, të ndryshme nga garancitë e detyrueshme të parashikuara në këtë ligj;

f) çmimin e shërbimit kur për një shërbim të caktuar është paracaktuar një çmim nga ofruesi;

g) karakteristikat kryesore të shërbimit, nëse nuk janë të qarta nga konteksti;

gj) sigurimin ose garancitë e përgjegjësisë profesionale, kur zbatohen, duke përfshirë të dhënat e kontaktit të siguresit ose të garantuesit dhe mbulimin territorial të tyre.

2. Informacioni i parashikuar në pikën 1 të këtij neni duhet të sigurohet nga ofruesi sipas zgjedhjes së tij në një nga këto mënyra:

a) të jepet nga ofruesi me nismën e vet;

- b) t'i vihet në dispozicion përfituesit në vendin e ofrimit të shërbimit apo ku lidhet kontrata;
- c) t'i vihet në dispozicion përfituesit në mënyrë elektronike lehtësisht të aksesueshme nëpërmjet një adrese të vendosur nga ofruesi;
- ç) të përfshihet në dokumentet informuese, ku jepet një përshkrim i detajuar i shërbimit që ofrohet dhe që i jepet përfituesit nga ofruesi.

Komunikimet tregtare të përgjithshme, përfshirë reklamat, njoftimet promovuese apo materiale të ngjashme nuk konsiderohen dokumente informuese në kuptim të shkronjës “ç” të kësaj pike.

3. Me kërkesë të përfituesve, ofruesit duhet të paraqesin informacionin e mëposhtëm shtesë:

a) çmimin në rastet kur për një shërbim të caktuar ky nuk është paracaktuar, ose, kur një çmim i saktë nuk mund të jepet, mënyrën e përlllogaritjes së tij apo një vlerë të përafërt të detajuar në mënyrë të mjaftueshme;

b) rregullat profesionale të zbatueshme në shtetin e vendosjes sa u takon profesioneve të rregulluara dhe mënyrën se si aksesohen ato;

c) informacion për veprimtaritë shumëdisiplinore apo partneritetet, të cilat lidhen në mënyrë të drejtpërdrejtë me shërbimin e ofruar dhe masat e marra për të shmangur konfliktin e interesit. Ky informacion duhet të përfshihet në çdo dokument informues, ku ofruesi jep një përshkrim të detajuar të shërbimit të tij;

ç) kodin e sjelljes mbi të cilin mbështetet ofruesi, si dhe adresën në të cilën këto kode mund të konsultohen në mënyrë elektronike me treguesin e versioneve gjuhësore të mundshme, nëse ka;

d) në rastet kur ofruesi është anëtar i ndonjë shoqate apo organizate profesionale, që ofron mundësinë e zgjidhjes së mosmarrëveshjeve në rrugë jashtëgjyqësore, ofruesi duhet të specifikojë karakteristikat dhe kushtet e zbatimit të saj.

4. Informacioni i parashikuar në këtë nen:

a) u vihet në dispozicion përfituesve në kohë të mjaftueshme, përpara nënshkrimit të kontratës apo, në mungesë të një kontrate të shkruar, përpara ofrimit të shërbimit;

b) jepet dhe komunikohet në mënyrë të qartë dhe transparente;

c) plotëson kërkesat për informacion, të parashikuara në legjislacionin kombëtar përkatës, në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian dhe nuk pengon vendosjen e kërkesave shtesë për informacion ndaj ofruesve të vendosur në territorin e Republikës së Shqipërisë.

Neni 23

Sigurimi i përgjegjësisë profesionale dhe garancitë

1. Për shërbimet që paraqesin rrezik të posaçëm dhe të drejtpërdrejtë, që rrjedh nga vetë ofrimi i shërbimit për shëndetin ose sigurinë e përfituesit të shërbimit ose të një pale të tretë, me qëllim parandalimin e vdekjes ose të dëmtimit të rëndë fizik ose për sigurinë financiare të përfituesit, me qëllim parandalimin e humbjeve të konsiderueshme monetare ose të rënies së vlerës së pasurisë së tij, autoriteti kompetent mund të kërkojë që ofruesi të lidhë dhe të mbajë të vlefshëm sigurimin e përgjegjësisë profesionale, që mbulon detyrimet e mundshme ndaj përfituesve të shërbimit dhe, sipas rastit, ndaj palëve të treta, që rrjedhin nga ofrimi i shërbimit, ose të ofrojë garanci ose mjet tjetër sigurimi, që është ekuivalent ose në thelb i krahasueshëm për nga qëllimi.

Sigurimi ose garancia duhet të jetë e përshtatur me natyrën dhe përmasën e rrezikut që synon të mbulojë.

2. Kur ofruesi vendoset në territorin e Republikës së Shqipërisë, autoriteti kompetent nuk kërkon sigurim ose garanci shtesë nëse ofruesi është tashmë i mbuluar në shtetin ku është vendosur nga një sigurim ose garanci që është ekuivalente ose në thelb e krahasueshme për nga qëllimi, rreziku i mbuluar, shuma e siguruar ose kufiri i garancisë, territori i mbulimit dhe përjashtimet nga mbulimi, përfshirë territorin e Republikës së Shqipërisë.

Në rast përputhshmërie të pjesshme, autoriteti kompetent mund të kërkojë mbulim shtesë vetëm për pjesët që nuk janë të mbuluara.

3. Dëshmia e mbulimit nga një kontratë sigurimi ose garancie, e lëshuar nga institucione krediti ose shoqëri sigurimi të vendosura në një shtet anëtar, pranohet si provë e mjaftueshme për përmbushjen e detyrimeve sipas këtij neni.

4. Dispozitat e këtij neni zbatohen pa cenuar rregullimet për sigurimin ose garancitë profesionale të përcaktuara në legjislacionin e posaçëm në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian.

5. Ministria përgjegjëse për ekonominë dhe tregtinë mund të përcaktojë me udhëzim sektorët dhe veprimtaritë që konsiderohen me rrezik të posaçëm për qëllimet e këtij neni, kriteret minimale të mbulimit dhe kushtet e barasvlershmërisë së sigurimeve apo garancive.

6. Autoritetet kompetente, në ushtrimin e përgjegjësisë të tyre, vlerësojnë legjislacionin sektorial ekzistues dhe projektaktet e reja që parashikojnë kërkesën për sigurim të përgjegjësive profesionale ose garanci ekuivalente, për të siguruar që çdo kriter i parashikuar të jetë në përputhje me parimet e proporcionalitetit dhe domosdoshmërisë, si dhe me këtë ligj.

Në rast se konstatohet mospërputhje, autoritetet kompetente marrin masa për përshtatjen ose shfuqizimin e dispozitave përkatëse.

7. Autoritetet kompetente njoftojnë ministrinë përgjegjëse për ekonominë dhe tregtinë për çdo projektakt ligjor, nënligjor ose administrativ sektorial, që parashikon kërkesën për sigurim ose garanci sipas këtij neni, duke paraqitur arsyetimin që justifikon domosdoshmërinë, proporcionalitetin dhe qëllimin e masës.

Ministria vlerëson përputhshmërinë e këtyre masave me këtë ligj dhe, sipas rastit, rekomandon mosmiratimin, rishikimin ose shfuqizimin e tyre.

8. Këshilli i Ministrave përcakton me vendim metodologjinë, procedurat, afatet dhe formatet e vlerësimit dhe të njoftimit të legjislacionit sektorial, që përmban kërkesat e parashikuara në këtë nen, si dhe kanalet e komunikimit dhe autoritetet përgjegjëse për zbatimin e tyre, në kuadër të sistemit kombëtar të shqyrtimit dhe njoftimit të masave rregullatore për shërbimet.

Neni 24

Komunikimet tregtare nga profesionet e rregulluara

1. Ndalimet e përgjithshme dhe absolute të komunikimeve tregtare nga profesionet e rregulluara nuk lejohen pavarësisht nëse parashikohen me ligj ose nga rregullat e organeve profesionale përkatëse. Komunikimet tregtare nga profesionet e rregulluara duhet të jenë në përputhje me rregullat profesionale që lidhen sidomos me pavarësinë, dinjitetin, integritetin e profesionit dhe me sekretin profesional, në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian dhe duke marrë parasysh natyrën specifike të profesionit përkatës.

2. Rregullat profesionale për komunikimet tregtare duhet të jenë jodiskriminuese, të justifikuara nga arsye madhore që lidhen me interesin publik dhe proporcionale me qëllimin e ndjekur.

3. Autoritetet kompetente sigurojnë që legjislacioni dhe rregullat e organeve ose organizatave profesionale të jenë në përputhje me këtë nen.

4. Autoritetet kompetente në ushtrimin e përgjegjësisë të tyre vlerësojnë legjislacionin sektorial ekzistues dhe projektaktet e reja që rregullojnë komunikimet tregtare të profesionistëve të rregulluar për të siguruar që çdo kufizim i parashikuar të jetë në përputhje me parimet e jodiskriminimit, domosdoshmërisë dhe proporcionalitetit, si dhe me këtë ligj.

Në rast se konstatohet mospërputhje, autoritetet kompetente marrin masa për përshtatjen ose shfuqizimin e dispozitave përkatëse.

5. Autoritetet kompetente njoftojnë ministrinë përgjegjëse për ekonominë dhe tregtinë për çdo projektakt ligjor, nënligjor ose administrativ sektorial, si dhe për çdo rregull profesional që parashikon kufizime për komunikimet tregtare të profesionistëve të rregulluar, duke bashkëngjitur arsyetimin përkatës për domosdoshmërinë dhe proporcionalitetin e masave.

Ministria vlerëson përputhshmërinë e këtyre masave me këtë ligj dhe, sipas rastit, rekomandon mosmiratimin, rishikimin ose shfuqizimin e tyre.

6. Këshilli i Ministrave përcakton me vendim metodologjinë, procedurat, afatet dhe formatet e vlerësimit e të njoftimit të legjislacionit sektorial dhe të rregullave profesionale që lidhen me

komunikimet tregtare, kanalet e komunikimit dhe autoritetet përgjegjëse për zbatimin e tyre, në kuadër të sistemit kombëtar të shqyrtimit e të njoftimit të masave rregullatore për shërbimet.

Neni 25

Veprimtaritë shumëdisiplinore

1. Ofruesit nuk u nënshtrohen kërkesave që i detyrojnë ata të ushtrojnë ekskluzivisht një veprimtari të caktuar ose që kufizojnë ushtrimin e përbashkët apo në partneritet të veprimtarive të ndryshme.

Përfundimisht, mund të vendosen kërkesa të tilla për:

a) profesionet e rregulluara, për aq sa është e justifikuar për të garantuar respektimin e rregullave të etikës dhe sjelljes profesionale, që ndryshojnë sipas natyrës specifike të çdo profesioni dhe për të siguruar pavarësinë dhe paanshmërinë e ushtrimit të tyre;

b) ofruesit e shërbimeve të certifikimit, akreditimit, mbikëqyrjes teknike, testimit ose provës, për aq sa është e justifikuar për të siguruar pavarësinë dhe paanshmërinë e tyre.

2. Kur lejohet ushtrimi i aktiviteteve shumëdisiplinore ndërmjet ofruesve të përcaktuar në pikën 1 të këtij neni, duhet të sigurohet:

a) parandalimi i konfliktit të interesit dhe papajtueshmërisë ndërmjet veprimtarive;

b) ruajtja e pavarësisë dhe paanshmërisë për veprimtaritë përkatëse;

c) pajtueshmëria e ndërsjellë e rregullave të etikës dhe sjelljes profesionale për veprimtari të ndryshme, veçanërisht në lidhje me ruajtjen e sekretit profesional.

3. Autoritetet kompetente sigurojnë që legjislacioni sektorial ekzistues dhe projektaktet e reja, që rregullojnë veprimtaritë shumëdisiplinore, të jenë në përputhje me parimet e pikave 1 dhe 2 të këtij neni.

4. Autoritetet kompetente, në ushtrimin e përgjegjësisë të tyre, vlerësojnë legjislacionin sektorial ekzistues dhe projektaktet e reja që parashikojnë kufizime të veprimtarive shumëdisiplinore, për të siguruar që çdo kërkesë e tillë të jetë në përputhje me parimet e pikave 1 dhe 2 të këtij neni.

Në rast se konstatohet mospërputhje, autoritetet kompetente marrin masa për përshtatjen ose shfuqizimin e dispozitave përkatëse.

5. Autoritetet kompetente njoftojnë ministrinë përgjegjëse për ekonominë dhe tregtinë për çdo projektakt ligjor, nënligjor ose administrativ sektorial, që parashikon kufizime për ushtrimin e veprimtarive shumëdisiplinore, duke bashkëngjitur arsyetimin përkatës mbi domosdoshmërinë, proporcionalitetin dhe qëllimin e masës, në përputhje me parimet e pikave 1 dhe 2 të këtij neni.

Ministria vlerëson përputhshmërinë e këtyre masave me këtë ligj dhe, sipas rastit, rekomandon mosmiratimin, rishikimin ose shfuqizimin e tyre.

6. Ministria përgjegjëse për ekonominë dhe tregtinë njofton Komisionin Evropian, në përputhje me nenin 35 të këtij ligji, për çdo kërkesë ekzistuese apo të re që kufizon ushtrimin e përbashkët të veprimtarive shumëdisiplinore, duke përfshirë informacion për përmbajtjen e kërkesës dhe arsyet e justifikimit të saj.

7. Këshilli i Ministrave përcakton me vendim metodologjinë, procedurat, afatet dhe formatet e vlerësimit e të njoftimit të kërkesave në legjislacionin sektorial, që kufizojnë ushtrimin e veprimtarive shumëdisiplinore, sipas pikave 4 dhe 5 të këtij neni, kanalet e komunikimit, si dhe autoritetet përgjegjëse për zbatimin e tyre.

Neni 26

Politikat për cilësinë e shërbimeve dhe kodet sjelljes

1. Autoritetet kompetente, në bashkëpunim me Komisionin Evropian, marrin masa shoqëruese për të nxitur ofruesit e shërbimeve që në mënyrë vullnetare të ndërmarrin veprime për të siguruar cilësinë e ofrimit të shërbimeve, veçanërisht përmes:

a) certifikimit ose vlerësimit të veprimtarisë së tyre nga organe të pavarura ose të akredituara;

b) hartimit të kartave të cilësisë ose pjesëmarrjes në to apo në etiketa cilësie të hartuara nga organizata profesionale në nivel kombëtar ose evropian.

2. Autoritetet kompetente sigurojnë që informacioni mbi domethënien e etiketave të cilësisë dhe kriteret për vendosjen e tyre apo të çdo treguesi tjetër cilësie lidhur me shërbimet të jetë lehtësisht i aksesueshëm nga ofruesit dhe përfituesit.

3. Autoritetet kompetente në bashkëpunim me Komisionin Evropian nxisin organizatat profesionale, dhomat e tregtisë, shoqatat e zejeve dhe ato të konsumatorëve, brenda territorit të tyre, që të bashkëpunojnë në nivel kombëtar dhe evropian për promovimin e cilësisë së ofrimit të shërbimeve, veçanërisht duke lehtësuar vlerësimin e aftësive të ofruesit.

4. Autoritetet kompetente në bashkëpunim me Komisionin Evropian marrin masa për të nxitur zhvillimin e vlerësimeve të pavarura, veçanërisht nga shoqatat e konsumatorëve, në lidhje me cilësinë dhe defektet në ofrimin e shërbimeve dhe, në veçanti, për zhvillimin e testeve dhe të provave krahasuese në nivel Bashkimi Evropian dhe komunikimin e rezultateve përkatëse.

5. Autoritetet kompetente në bashkëpunim me Komisionin Evropian nxisin zhvillimin e standardeve vullnetare evropiane me qëllim lehtësimin e përputhshmërisë së shërbimeve të ofruara nga ofruesit në Republikën e Shqipërisë dhe ofruesve në shtete të ndryshme anëtare të informacionit për përfituesin dhe cilësinë e ofrimit të shërbimit.

6. Autoritetet kompetente në bashkëpunim me Komisionin Evropian marrin masa për të nxitur hartimin në nivel të Bashkimit Evropian, veçanërisht nga organet, shoqatat dhe organizatat profesionale, të kodeve të sjelljes që synojnë lehtësimin e ofrimit të shërbimeve ose të vendosjes së ofruesve në një shtet anëtar në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian.

7. Autoritetet kompetente sigurojnë akses në distancë, me mjete elektronike, në kodet e sjelljes, të përmendura në pikën 6 të këtij neni, përmes PVK-së dhe/ose faqeve zyrtare të autoriteteve kompetente, duke publikuar, sipas rastit, lidhje elektronike drejt burimeve përkatëse në nivel të Bashkimit Evropian dhe informacion shpjegues për fushëveprimin e tyre.

8. Ministria përgjegjëse për ekonominë dhe tregtinë mund të nxjerrë udhëzues për cilësinë e shërbimeve dhe kodet e sjelljes, me qëllim orientimin e autoriteteve kompetente, organizatave profesionale dhe ofruesve të shërbimeve në zbatimin e praktikave të mira për sigurimin e cilësisë, transparencën dhe mbrojtjen e përfituesve të shërbimeve.

Udhëzuesit mund të përcaktojnë:

a) parimet dhe standardet orientuese për hartimin dhe zbatimin e kodeve të sjelljes;

b) kriteret dhe mënyrën e vlerësimit të cilësisë së ofrimit të shërbimeve dhe të informimit të përfituesve;

c) formatet dhe mënyrat e bashkëpunimit ndërmjet autoriteteve kompetente, organizatave profesionale dhe palëve të interesuara për promovimin e cilësisë së shërbimeve.

Neni 27

Zgjidhja e mosmarrëveshjeve

1. Autoritetet kompetente sigurojnë që ofruesit e shërbimeve të vendosin në dispozicion të përfituesve, përfshirë atyre me vendbanim në një shtet anëtar, të dhëna të plota kontakti, duke përfshirë adresën postare, numrin e telefonit, adresën elektronike dhe, sipas rastit, numrin e faksit, ku mund të dërgohen ankesa ose kërkesa për informacion për shërbimin e ofruar.

Ofruesi deklaron adresën e tij të regjistruar ligjërisht, nëse kjo ndryshon nga adresa e zakonshme e korrespondencës.

Ofruesit duhet të përgjigjen ndaj ankesave në kohën më të shkurtër të mundshme dhe të bëjnë përpjekjet maksimale për të arritur një zgjidhje të kënaqshme.

2. Autoritetet kompetente sigurojnë që ofruesit të dëshmojnë përmbushjen e detyrimeve në lidhje me dhënien e informacionit të përcaktuar në këtë ligj dhe të garantojnë saktësinë e informacionit të dhënë.

3. Kur kërkohet një garanci financiare për zbatimin e një vendimi gjyqësor, garancitë ekuivalente të dhëna nga institucione financiare ose shoqëri sigurimi të vendosura dhe të autorizuar përkatësisht në një shtet anëtar, pranohen si të vlefshme dhe të mjaftueshme në përputhje me të drejtën e Bashkimit Evropian.

4. Autoritetet kompetente sigurojnë që ofruesit që i nënshtrohen një kodi etik ose që janë anëtarë të një shoqate tregtare apo organizate profesionale që ofron mekanizma jashtëgjyqësorë për zgjidhjen e mosmarrëveshjeve, të informojnë përfituesit për ekzistencën e këtyre mekanizmave dhe të tregojnë qartë mënyrën e aksesit dhe përdorimit të tyre.

KREU VI BASHKËPUNIMI ADMINISTRATIV

Neni 28

Ndihma e ndërsjellë dhe bashkëpunimi administrativ me shtetet anëtare të Bashkimit Evropian dhe Komisionin Evropian

1. Autoritetet kompetente japin ndihmë të ndërsjellë dhe ndërmarrin masa për bashkëpunim efektiv me autoritetet kompetente të shteteve anëtare dhe me Komisionin Evropian për mbikëqyrjen e ofruesve të shërbimeve dhe të shërbimeve që ata ofrojnë në përputhje me këtë ligj.

2. Bashkëpunimi zhvillohet përmes Sistemit të Informacionit të Tregut të Brendshëm (IMI), sipas rregullores (BE) nr. 1024/2012, dhe, kur është e përshtatshme, përmes mjeteve të tjera elektronike të sigurta të parashikuara në legjislacionin në fuqi.

3. Për qëllimet e këtij kreu, autoritetet kompetente vendosin pika kontakti. Të dhënat e kontaktit të këtyre pikave u komunikohen shteteve anëtare dhe Komisionit Evropian dhe përditësohen pa vonesë.

4. Kërkesat për informacion për realizimin e kontrolleve, inspektimeve dhe hetimeve në bazë të këtij kreu duhet të jenë të motivuara, duke specifikuar arsyen e kërkesës dhe, sipas rastit, bazën ligjore të saj. Informacioni i shkëmbyer përdoret vetëm në lidhje me çështjen për të cilën kërkohet dhe trajtohet në përputhje me legjislacionin për mbrojtjen e të dhënave personale.

5. Kur autoritetet kompetente marrin kërkesë për asistencë nga autoritetet kompetente të një shteti anëtar, ato sigurojnë që ofruesit e vendosur në territorin e Republikës së Shqipërisë t'u vënë në dispozicion të gjitha informacionet e nevojshme për mbikëqyrjen e veprimtarisë së tyre, në përputhje me legjislacionin në fuqi.

6. Në rast vështirësish për përmbushjen e kërkesës për informacion apo për kryerjen e kontrolleve, inspektimeve ose hetimeve, autoriteti kompetent përgjegjës informon pa vonesë autoritetin kompetent kërkues me qëllim gjetjen e një zgjidhjeje të përbashkët.

Në të tilla raste pikat e kontaktit lehtësojnë komunikimin ndërmjet autoriteteve kompetente përkatëse.

7. Informacioni i kërkuar u dërgohet autoriteteve kompetente të shteteve anëtare ose Komisionit Evropian me mjete elektronike brenda afatit më të shkurtër të mundur përmes sistemit IMI ose mjeteve të tjera elektronike të sigurta.

8. Autoritetet kompetente sigurojnë që regjistrat, ku janë regjistruar ofruesit, të cilët mund të konsultohen nga autoritetet kompetente në territorin e Republikës së Shqipërisë, të jenë të aksesueshëm, me të njëjtat kushte, edhe për autoritetet kompetente homologe të shteteve anëtare.

9. Autoritetet kompetente informojnë Komisionin Evropian për çdo rast kur një shtet anëtar nuk përmbush detyrimet e tij për ndihmë të ndërsjellë dhe bashkëpunim administrativ.

Neni 29

Ndihma e ndërsjellë dhe detyrimet e përgjithshme për ofruesit e vendosur në Republikën e Shqipërisë

1. Për ofruesit e vendosur në territorin e Republikës së Shqipërisë, të cilët ofrojnë shërbime në një shtet anëtar, autoritetet kompetente japin, me kërkesë të autoriteteve kompetente të atij shteti, informacionin e nevojshëm, përfshirë konfirmimin nëse ofruesi është i vendosur në territorin shqiptar dhe, sipas njohurive të tyre, informacion për ligjshmërinë e ushtrimit të veprimtarisë.

2. Autoritetet kompetente ndërmarrin kontrollet, inspektimet dhe hetimet e kërkuara nga autoritetet kompetente të shteteve anëtare dhe i informojnë ato për rezultatet dhe, sipas rastit, për masat e marra brenda kompetencave të tyre ligjore.

Në ushtrimin e këtyre detyrave, autoritetet kompetente veprojnë në përputhje me kompetencat e përcaktuara në legjislacionin në fuqi dhe vendosin për masat më të përshtatshme në çdo rast individual për të përmbushur kërkesën e shtetit anëtar kërkues.

3. Kur autoritetet kompetente marrin dijeni për sjellje ose veprime specifike të një ofruesi të vendosur në territorin e Republikës së Shqipërisë, i cili ofron shërbime në shtete anëtare, që mund të shkaktojnë dëm serioz për shëndetin ose sigurinë e personave apo për mjedisin, ato informojnë menjëherë të gjitha shtetet anëtare dhe Komisionin Evropian.

Neni 30

Mbikëqyrja nga autoritetet kompetente në rastin kur ofruesi i vendosur në Republikën e Shqipërisë ushtron përkohësisht veprimtarinë në një shtet anëtar të Bashkimit Evropian

1. Autoritetet kompetente mbikëqyrin respektimin e kërkesave të këtij ligji nga ofruesit e vendosur në territorin e Republikës së Shqipërisë, sipas kompetencave të tyre.

2. Autoritetet kompetente nuk përjashtojnë marrjen e masave mbikëqyrëse, inspektuese ose administrative në territorin e Republikës së Shqipërisë për shkak se shërbimi është ofruar ose ka shkaktuar pasoja në një shtet anëtar, ku ofruesi i vendosur në Republikën e Shqipërisë ushtron përkohësisht veprimtarinë.

3. Autoritetet kompetente nuk kryejnë kontrolle apo verifikime faktike në territorin e shtetit anëtar ku ofrohet shërbimi. Këto kontrolle dhe verifikime kryhen nga autoritetet kompetente të shtetit anëtar pritës, me kërkesë të autoriteteve kompetente shqiptare, në përputhje me nenin 31 të këtij ligji.

4. Në përputhje me kërkesat për bashkëpunim administrativ sipas këtij kreu, kur autoritetet kompetente të një shteti anëtar në të cilin ofruesi i vendosur në Republikën e Shqipërisë ushtron veprimtarinë e tij në mënyrë të përkohshme kërkojnë ndërmarrjen e masave të përkohshme në lidhje me sigurinë e shërbimit të ofruar, në rrethana të jashtëzakonshme e në raste individuale, autoritetet kompetente shqiptare verifikojnë sa më shpejt të jetë e mundur ligjshmërinë e veprimtarisë së ofruesit dhe faktet që qëndrojnë në bazë të kërkesës, si dhe informojnë pa vonesë autoritetin kërkues për masat e marra ose të parashikuara, ose, sipas rastit, për arsyet e mosmarrjes së tyre.

Neni 31

Mbikëqyrja nga autoritetet kompetente në rastin e ushtrimit të përkohshëm të veprimtarisë nga ofruesit e shërbimeve të vendosur në një shtet anëtar të Bashkimit Evropian

1. Autoritetet kompetente mbikëqyrin veprimtarinë e ofruesve që ushtrojnë përkohësisht veprimtarinë në territorin e Republikës së Shqipërisë në lidhje me kërkesat kombëtare të lejuara sipas neneve 12 dhe 13 të këtij ligji.

Në përputhje me legjislacionin e Bashkimit Evropian, autoritetet kompetente:

a) marrin të gjitha masat e nevojshme për të siguruar që ofruesit të respektojnë këto kërkesa lidhur me hyrjen në veprimtarinë e shërbimit dhe ushtrimin e saj;

b) kryejnë kontrollet, inspektimet dhe hetimet e nevojshme për mbikëqyrjen e shërbimeve të ofruara.

2. Për kërkesa të tjera, kur një ofrues i vendosur në një shtet anëtar ushtron përkohësisht veprimtarinë në territorin e Republikës së Shqipërisë, autoritetet kompetente marrin pjesë në mbikëqyrjen e tij në përputhje me pikat 3 dhe 4 të këtij neni.

3. Me kërkesë të autoriteteve kompetente të shtetit të vendosjes së ofruesit, autoritetet kompetente kryejnë kontrollet, inspektimet dhe hetimet e nevojshme për të siguruar mbikëqyrjen efektive nga autoritetet e shtetit të vendosjes. Në këtë kuadër, autoritetet kompetente veprojnë në përputhje me kompetencat që u njeh legjislacioni në fuqi dhe vendosin masat më të përshtatshme për çdo rast individual.

4. Autoritetet kompetente, me nismën e tyre, mund të kryejnë kontrolle, inspektime dhe hetime në terren për ofruesit që ushtrojnë përkohësisht veprimtarinë në territorin e Republikës së Shqipërisë, me kusht që këto masa të mos jenë diskriminuese, të mos jenë të motivuara nga fakti që ofruesi është i vendosur në një shtet anëtar dhe të jenë proporcionale.

Neni 32

Ndihma e ndërsjellë në rast të përjashtimeve individuale

1. Kur autoriteti kompetent synon të marrë një masë të përkohshme ndaj një ofruesi të vendosur në një shtet anëtar, në përputhje me nenin 14 të këtij ligji, zbatohen procedurat e përcaktuara në këtë nen, pa cenuar procedurat gjyqësore, përfshirë procedurat paraprake, si dhe veprimet e ndërmarra në kuadër të një hetimi penal.

2. Përpara marrjes së çdo mase sipas nenit 14 të këtij ligji, autoriteti kompetent i kërkon autoritetit kompetent të shtetit të vendosjes të ndërmarrë masat përkatëse ndaj ofruesit, duke i vënë në dispozicion të gjitha informacionet përkatëse për shërbimin dhe rrethanat e çështjes.

3. Pasi autoriteti kompetent të ketë marrë përgjigjen e autoritetit kompetent të shtetit të vendosjes, nëse vijon të synojë marrjen e masave sipas nenit 14 të këtij ligji, ai njofton menjëherë Komisionin Evropian dhe autoritetin kompetent të shtetit të vendosjes, duke specifikuar:

a) arsyet pse masat e marra ose të parashikuara nga shteti i vendosjes konsiderohen të pamjaftueshme;

b) arsyet pse masat e synuara përmbushin kushtet e përcaktuara në nenin 14 të këtij ligji.

4. Masat sipas nenit 14 të këtij ligji nuk mund të ndërmerren para përfundimit të një periudhe prej pesëmbëdhjetë ditësh punë nga data e njoftimit të përcaktuar në pikën 3 të këtij neni.

5. Në rast urgjence, autoriteti kompetent mund të shmangë zbatimin e pikave 2, 3 dhe 4 të këtij neni. Në këto raste, masa u njoftohet menjëherë Komisionit Evropian dhe autoritetit kompetent të shtetit të vendosjes, duke përfshirë arsyet e urgjencës dhe rrethanat që e justifikojnë ndërhyrjen, në përputhje me nenin 14 të këtij ligji.

6. Zbatimi i këtij neni bëhet në përputhje me parimet e proporcionalitetit, mosdiskriminimit dhe bashkëpunimit në mirëbesim, si dhe pa cenuar kompetencat e Komisionit Evropian për të vlerësuar pajtueshmërinë e masave me të drejtën e Bashkimit Evropian.

Neni 33

Mekanizmi i paralajmërimit

1. Kur një autoritet kompetent vihet në dijeni të akteve ose rrethanave të lidhura me një veprimtari shërbimi, që mund të shkaktojnë dëm të rëndë për shëndetin, sigurinë e personave ose mjedisin në territorin e Republikës së Shqipërisë ose në territorin e një ose më shumë shteteve anëtare, ai njofton, brenda afatit më të shkurtër të mundur, autoritetet kompetente të shtetit të vendosjes, shtetet anëtare përkatëse dhe Komisionin Evropian.

2. Autoritetet kompetente marrin pjesë në rrjetin evropian të autoriteteve të shteteve anëtare, në bashkëpunim me Komisionin Evropian, për zbatimin e mekanizmit të paralajmërimit sipas pikës 1

të këtij neni, në përputhje me rregullat e hollësishme për menaxhimin e rrjetit, të përcaktuara nga Komisioni Evropian.

Neni 34

Informacion për reputacionin e ofruesve të shërbimeve

1. Me kërkesë të arsyetuar të një autoriteti kompetent të një shteti anëtar, autoritetet kompetente, në përputhje me legjislacionin në fuqi, japin informacion për masat disiplinore ose administrative, sanksionet penale, si dhe vendimet për paaftësi paguese ose falimentim që përfshin mashtrimin, të marra ndaj një ofruesi, kur këto masa janë drejtpërdrejt të rëndësishme për aftësinë ose besueshmërinë e tij profesionale.

Autoriteti kompetent që jep informacionin njofton edhe ofruesin për informacionin e përcjellë.

2. Sanksionet dhe masat e parashikuara në pikën 1 të këtij neni komunikohen vetëm kur është marrë një vendim përfundimtar.

Për vendimet e tjera të zbatueshme të parashikuara në pikën 1 të këtij neni, autoriteti kompetent që jep informacionin specifikon nëse vendimi është përfundimtar apo ndaj tij është paraqitur ankimi. Në rast ankimi, autoriteti kompetent njofton se çështja është ende objekt ankimi.

3. Autoriteti kompetent specifikon dispozitat e legjislacionit kombëtar mbi bazën e të cilave ofruesi është shpallur fajtor ose është sanksionuar.

4. Zbatimi i pikave 1 dhe 2 të këtij neni kryhet në përputhje me legjislacionin për mbrojtjen e të dhënave personale dhe me të drejtat e garantuara për personat e shpallur fajtorë ose të sanksionuar në Republikën e Shqipërisë, përfshirë nga organet profesionale.

Kur informacioni është publik, ai vihet në dispozicion të konsumatorëve.

Neni 35

Raportimi, njoftimi dhe vlerësimi i përbashkët me Komisionin Evropian

1. Ministria përgjegjëse në bashkëpunim me autoritetet kompetente në nivel qendror, vendor dhe rregullator harton dhe paraqet në Komisionin Evropian raporte dhe njoftime për këto çështje:

- a) skemat e identifikuar të autorizimit sipas nenit 5 të këtij ligji;
- b) kërkesat që duhet të vlerësohen, sipas nenit 7 të këtij ligji, pa cenuar parashikimet e pikës 6 të nenit 7 të këtij ligji;
- c) kufizimet mbi aktivitetet shumëdisiplinore, sipas pikës 6 të nenit 25 të këtij ligji;
- ç) kërkesat që kufizojnë ofrimin e shërbimeve ndërkufitare, sipas pikave 2 dhe 5 të nenit 12 të këtij ligji;
- d) emrat dhe kontaktet e organeve përgjegjëse për dhënien e informacionit dhe asistencës, sipas nenit 21 të këtij ligji.

2. Raportet dhe njoftimet përmbajnë informacion që dëshmon:

- a) mosdiskriminimin e masave të vendosura;
- b) ekzistencën e arsyes madhore të interesit publik që justifikon masën;
- c) proporcionalitetin e masës dhe shqyrtimin e alternativave më pak kufizuese.

3. Për kërkesat që bien në fushën e nenit 12 të këtij ligji justifikimi bazohet vetëm në një ose më shumë nga arsyet e mëposhtme:

- a) rendi publik;
- b) siguria publike;
- c) shëndeti publik;
- ç) mbrojtja e mjedisit.

4. Njoftimet dhe raportet përgatiten dhe paraqiten në momentin para miratimit të masës së re, sa herë kjo është e mundur.

5. Raportet dhe njoftimet përcillen përmes Sistemit të Informacionit të Tregut të Brendshëm (IMI) ose, sipas rastit, përmes Sistemit të Transparencës për Informacionin mbi Rregullat Teknike dhe Shërbimet e Shoqërisë së Informacionit (TRIS), në përputhje me legjislacionin e Bashkimit Evropian përkatës.

6. Njoftimet e paraqitura përmes sistemit TRIS konsiderohen të barasvlershme me njoftimet përmes sistemit IMI, nëse përmbajtja dhe informacioni i raportuar janë të njëjtë dhe të aksesueshëm nga Komisioni Evropian dhe shtetet anëtare.

7. Ministria koordinon dhënien e përgjigjeve ndaj çdo komenti ose kërkesë për sqarim të Komisionit Evropian ose të shteteve anëtare dhe përgatit raportin përmbledhës të vlerësimit të përbashkët në bashkëpunim me autoritetet kompetente.

Neni 36

Masa shoqëruese për zbatimin e këtij kreu

1. Me vendim të Këshillit të Ministrave përcaktohen:

a) njësia kombëtare e koordinimit me sistemin IMI, përfshirë autoritetet përgjegjëse për ndërveprim me sistemin IMI dhe pikat kombëtare të kontaktit;

b) rregullat organizative dhe procedurale për bashkëpunimin ndëradministrativ dhe shkëmbimin e informacionit;

c) masat për trajnimin e nëpunësve dhe për mbrojtjen e të dhënave personale në kuadrin e sistemit IMI;

ç) mënyra, afatet, forma dhe procedurat për hartimin, miratimin dhe dorëzimin e njoftimeve dhe raporteve, sipas nenit 35 të këtij ligji.

2. Dispozitat e këtij kreu zbatohen pa cenuar zbatueshmërinë e drejtpërdrejtë të rregullores (BE) nr. 1024/2012 dhe të akteve të saj zbatuese.

KREU VII

ZBATIMI, MONITORIMI, DISPOZITAT KALIMTARE DHE PËRFUNDIMTARE

Neni 37

Zbatimi i ligjit

1. Ministria përgjegjëse për ekonominë dhe tregtinë është autoriteti përgjegjës për zbatimin, koordinimin dhe monitorimin e këtij ligji, si dhe për raportimin periodik në Këshillin e Ministrave.

2. Të gjitha institucionet kompetente, sipas legjislacionit sektorial në fushat që mbulon ky ligj, janë përgjegjëse për zbatimin e tij në veprimtarinë e tyre, duke siguruar:

a) përputhjen e legjislacionit dhe praktikave administrative me parimet e këtij ligji dhe me direktivën 2006/123/KE;

b) shqyrtimin, njoftimin e skemave të autorizimit dhe kriteret për dhënien e tyre, si dhe thjeshtimin e procedurave sipas detyrimeve që rrjedhin nga nenet 5, 7, 12, 17, 23, 24 dhe 25 të këtij ligji.

3. Ministria bashkërendon funksionimin e PVK-së në bashkëpunim me Agjencinë Kombëtare të Shoqërisë së Informacionit (AKSHI) dhe institucionet kompetente.

Neni 38

Monitorimi dhe raportimi

1. Ministria përgjegjëse për ekonominë dhe tregtinë përgatit raportin vjetor të monitorimit për zbatimin e këtij ligji, i cili përfshin:

a) ecurinë e shqyrtimit të legjislacionit sektorial dhe të njoftimeve të reja;

- b) nivelin e përputhshmërisë me direktivën 2006/123/KE;
 - c) përparimin në thjeshtimin e procedurave të skemave të autorizimit dhe digjitalizimin e tyre;
 - ç) masat për asistencën ndaj përfituesve dhe bashkëpunimin administrativ ndërinstitucional.
2. Raporti miratohet nga Këshilli i Ministrave dhe publikohet në portalin “e-Albania” dhe në faqen zyrtare elektronike të ministrisë.

Neni 39 **Akte nënligjore**

1. Këshilli i Ministrave brenda 6 muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji miraton aktet nënligjore në zbatim të neneve 5, pika 7; 7, pika 7; 12, pika 9; 17, pika 7; 21, pika 3; 23, pika 8; 24, pika 6; 25, pika 7; 36 dhe 38 të këtij ligji.
2. Ministri përgjegjës për ekonominë dhe tregtinë brenda 6 muajve nga hyrja në fuqi e këtij ligji miraton udhëzimet sipas neneve 23, pika 5, dhe 26, pika 8, të këtij ligji.
3. Aktet nënligjore, të nxjerra në zbatim të ligjit nr. 66/2016, “Për shërbimet në Republikën e Shqipërisë”, vendimet e Këshillit të Ministrave nr. 299, datë 5.4.2017, dhe nr. 300, datë 5.4.2017, vazhdojnë të zbatohen deri në miratimin e akteve të reja sipas këtij ligji dhe shfuqizohen automatikisht në momentin e hyrjes në fuqi të tyre.

Neni 40 **Përditësimi i shqyrtimit të legjislacionit sektorial dhe përafrimi i plotë me të drejtën e Bashkimit Evropian**

1. Procesi i shqyrtimit të legjislacionit sektorial të zhvilluar gjatë viteve 2020–2023, në zbatim të udhëzimit të ministrit të Ekonomisë “Për planin e veprimit për përafrimin e legjislacionit sektorial me direktivën 2006/123/KE” vazhdon të zbatohet dhe të përditësohet në kuadër të këtij ligji.
2. Ministria përgjegjëse për ekonominë dhe tregtinë në bashkëpunim me institucionet kompetente sektoriale përditëson shqyrtimin dhe planin e veprimit për përafrimin e plotë të legjislacionit sektorial me kërkesat e këtij ligji dhe të direktivës 2006/123/KE brenda datës 31 dhjetor 2026.
3. Ministria përgjegjëse raporton çdo vit në Këshillin e Ministrave për ecurinë e përditësimit dhe zbatimit të këtij procesi, duke reflektuar rezultatet në raportin vjetor të monitorimit sipas nenit 38 të këtij ligji.

Neni 41 **Zbatimi i dispozitave të ligjit në faza**

1. Dispozitat e mëposhtme të këtij ligji hyjnë në fuqi në datën e anëtarësimit të Republikës së Shqipërisë në Bashkimin Evropian ose më herët nëse parashikohet me marrëveshje ose sipas parimit të reciprocitetit me Bashkimin Evropian:
 - a) neni 5, pika 6, dhe neni 6, pika 6, të këtij ligji;
 - b) kreu III, nenet 12 deri 14, përveç neneve 12, pikat 6 e 7, dhe 12, pika 9, të këtij ligji;
 - c) neni 17, pikat 2, 3 dhe 5 të këtij ligji;
 - ç) pikat 3, fjalja e dytë, dhe 4 të nenit 21 të këtij ligji;
 - d) pikat 2 dhe 3 të nenit 23 të këtij ligji;
 - dh) pika 6 e nenit 25 të këtij ligji;
 - e) neni 26 vetëm për aspektet që kërkojnë bashkëpunim me Komisionin Evropian;
 - ë) pika 3 e nenit 27 të këtij ligji;
 - f) kreu VI, nenet 28 deri 35 të këtij ligji.
2. Këshilli i Ministrave, me propozim të ministrisë përgjegjëse, mund të përcaktojë hyrjen në fuqi të pjesshme të dispozitave të përmendura në pikën 1 të këtij neni, nëse niveli i përputhshmërisë ligjore dhe teknike e bën këtë të mundur.

Neni 42
Shfuqizime

1. Me hyrjen në fuqi të këtij ligji shfuqizohet ligji nr. 66/2016, “Për shërbimet në Republikën e Shqipërisë”, si dhe çdo dispozitë tjetër që bie në kundërshtim me këtë ligj.

2. Aktet nënligjore të nxjerra në zbatim të ligjit të përmendur në pikën 1 të këtij neni vazhdojnë të zbatohen deri në miratimin e akteve të reja sipas këtij ligji dhe shfuqizohen automatikisht me hyrjen në fuqi të akteve të reja të nxjerra sipas nenit 39 të këtij ligji.

Neni 43
Hyrja në fuqi

Ky ligj hyn në fuqi 15 ditë pas botimit në Fletoren Zyrtare.

Miratuar në datën 23.4.2026.

Shpallur me dekretin nr. 312, datë 13.5.2026, të Presidentit të Republikës së Shqipërisë, Bajram Begaj.